Ἐσ πόσα διαιροῦνται τὰ εἴκοσι τέσσαρα γράμματα εἰσ δύο. εἰσ φωνήεντα καὶ εἰσ σύμφωνα. φωνήεντα μὲν εἰσὶν ἑπτὰ. ἀ. ἐ. ἡ. ἰ. ὑ. ὀμικρὸν. καὶ ὠμέγα. ἐξ ὧν δύο μὲν εἰσὶ μακρὰ. ἡ. καὶ ὠμέγα. βραχέα δὲ δύο. ἐψιλὸν. καὶ ὀμικρόν. δίχρονα δὲ τρία. ἀ. ἰ. ὑ. πόσαι διφθόγγοι κυρίως ἐξ. ἀι. ἀυ. ἐι. ἐυ. οἰ. οὐ. πόσα σύμφωνα; δεκαἑπτὰ. εἰσ πόσα διαιροῦνται τὰ δεκαἑπτὰ σύμφωνα; εἰσ δύο. εἰσ ἡμίφωνα. καὶ ἄφωνα. ἡμίφωνα μὲν ὀκτὼ. ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. ἐξ ὧν τὰ μὲν διπλᾶ τρία. ζ. ξ. ψ. ἀμετάβολα δὲ τέσσαρα. λ. μ. ν. ρ. ἄφωνα δὲ ἐννέα. β. γ. δ. κ. π. τ. θ φ. χ. ὧν τὰμὲν ψιλὰ τρία. κ. π. τ. δασέα δὲ τρία.

In quot diuiduntur uiginti quattuor litteræ? in duo. in uocales & in cõsonantes. uocales qdé sẽ septẽ. a. e. h. i. y. o pua. & o grãdis. ex q bus duo qdé sẽ lõgę. h & ω grandis. breues ãt duo. e tenuis: & o pua. bitẽporeç ãt tria. a. i. y. quot diphthõgi ꝓprie sex. æ. au. ei. eu. œ. u. quot cõsonãtes? decẽ septẽ. In quot diuidunt decẽ septẽ cõsonantes? ĩ duo. ĩ semiuocales & mutas. sẽiuocales qdẽ octo. z. x. ps. l. m. n. r. s. ex qbus qdẽ duplices tres z. x. ps. ĩmutabiles ãt q̃ttuor. l. m. n. r. mutę ãt nouẽ. b. g. d. c. p. t th. ph. ch. quoꝝ tenues tres. c. p. t. aspiratę tres

a

th.ph.ch. Medię ãt tres
b.g.d. Quot accẽt9? de
cẽ. acutus. grauis. circũ
flex9. lõg9. breuis. tenu
is. aspiratio. conuersio.
subuno. & subdistĩctõ.
Quot ptes orõis? octo.
nomẽ. uerbũ. pticipiũ.
articul9. pnom̃. p̃positi
o. aduerbiũ. & cõiũctõ.
Articularia masculĩa.
Singularia. hic. huius.
huic. hunc. Dualia.
hi uel hos. hoꝝ uel his.
Pl̃alia. hi. hoꝝ. his. hos.
Articularia fœminina.
Singularia. hæc. huius.
huic. hanc. Dualia.
hę uel has. haꝝ uel his.
Pl̃alia. hę. haꝝ. his. has.
Articularia neutra.
Singularia. hoc. huius.
huic. hoc. Dualia.
hæc. horum. uel his.

θ. φ. χ. μέσα δὲ τρία. β. γ. δ
πόσαι προσωδίαι? δέκα.
ὀξεῖα. βαρεῖα. περισπωμέ/
νη. μακρᾶ. βραχεῖα. ψιλή.
δασεῖα. ἀπόστροφος. ὑφέν.
καὶ ὑποδιαστολή.
πόσα μέρη τοῦ λόγου? ὀκ/
τὼ. ὄνομα. ῥῆμα. μετοχὴ.
ἄρθρον. ἀντωνυμία. πρόθε/
σις. ἐπίρρημα. καὶ σύνδες/
μος.
ἄρθρα ἀρσενικὰ.
ἑνικὰ. ὁ. τοῦ. τῷ. τὸν.
δυικὰ. τὼ. τοῖν.
πληθυντικὰ. οἱ. τὸν. τοῖσ.
τοὺς.
ἄρθρα θηλυκὰ.
ἑνικὰ. ἡ. τῆς. τῇ. τὴν.
δυικὰ. τὰ. ταῖν.
πληθυντικὰ. αἱ. τῶν.
ταῖσ. τὰς.
ἄρθρα οὐδέτερα.
ἑνικὰ. τὸ. τοῦ. τῷ. τὸ.
δυικα. τὼ. τοῖν.

πληθυντικὰ. τὰ. τῶν. τοῖς. τὰ ἐν πάσαις ταῖς κλητικαῖς ἐστὶν ὦ τὸ ἐπίρρημα.

περὶ ὀνόματος.

Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν κλίνονται ἰσοσυλλάβως οἷον αἰνείας αἰνείου. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως οἷον αἴας αἴαντος.

πρώτη κλίσις τοῦ ὀνόματος ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς. μόνον ἰσοσύλλαβος δηλονότι πάντων τῶν εἰσ ας ἢ εἰσ ης λήγόντων. ὧν ἢ γενικὴ εἰσ ου. ἢ δοτικὴ εἰσ α ἢ εἰσ η. ἢ αἰτιατικὶ εἰσ ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. ἑνικὰ. ὃ αἰνείας. τοῦ αἰνείου. τῷ αἰνείᾳ. τὸν αἰνείαν. ὦ αἰνείᾳ καὶ ὦ αἰνείας. δυικὰ. τὼ αἰνείᾳ. τοῖν αἰνειαιν. ὦ αἰνεια. πληθυντικὰ. οἱ αἰνεῖαι. τῶν αἰνειῶν.

Plalia. hęc. hoꝝ. his. hęc In omnibus uocatiuis est ω aduerbium.

De Nomine.

Nominum quædā denantur æquisyllabice: ut æneas æneæ. quædā plurisyllabice: ut aiax aiacis.

Prima declinatio nominis ē ī masculinis tātū modo æqsyllabica: uidelicet oīum quæ in as uel in ης desinūt. quoꝝ genitiuus ī ου. datiuus ī a uel ī η. accusatiuus ī ν cum uocali nominatiui desinit. Sīgularia. Hic æneas. huiꝰ æneæ. huic æneæ. hunc ęneā. o ęnea. Dualia. hi ęneę. hos æneas. hoꝝ. aꝝ. his æneis. o ęneæ. Pluralia. hi æneæ. hoꝝ æneaꝝ.

his æneis . hos æneas . o æneæ. Singularia. Hic chryſes. hȳ chryſę. huic chryſæ. hūc chryſen. o chryſe. Dualia. hi chryſę. hos. ſas. horȳ ſarȳ. his. ſis. o chryſę. Pluralia. hi chryſæ. horȳ chryſarȳ. his. ſis. hos chryſas. o chryſæ. De ſecūda declinatōe. Secūda declinatio nōinis eſt in fœmininis: & iſta æquiſyllabica ui delicet quæ ī a uel in i deſinūt. quorȳ gtūs ī as uel ī ęs. dtūs ī a uel ī ę. actūs in ν cum uocali nominatiui deſinit. Sīgīaria. hæc maia. hȳ maię. huic. iæ. hāc. iam. o. ia. Dualia. hę maiæ. has. ias. hȳ. iarȳ. his. is o. iæ. Pīalia. hæ maiæ,

τοῖς ἀινείαις. τοὺς ἀινείας. ὦ ἀινεῖαι. ἑνικὰ. ὁ χρύσης. τοῦ χρύσου. τῷ χρύσῃ. τὸν χρύσην. ὦ χρύσῃ καὶ ὦ χρύσης. δυικὰ. τὼ χρύσα. τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. πληθυντικὰ. οἱ χρῦσαι. τῶν χρύσων. τοῖς χρύσαις. τοὺς χρύσας. ὦ χρῦσαι. περὶ δευτέρας κλίσεως. Δευτέρα κλίσις τοῦ ὀνόματος ἔστιν ἐν τοῖς θηλυκοῖσ. καὶ ἀυτη ισοσύλλαβος δηλονότι. τῶν εἰς α. ἢ εἰς η λήγοντων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας ἢ εἰς ης. ἢ δοτικὴ εἰς α ἢ εἰς η ἢ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ἐυθείας λήγει. ἑνικὰ. ἡ μαία. τῆσ μαίας. τῇ μαία. τὴν μαίαν. ὦ μαία. δυικὰ. τὰ μαία. ταῖν μαίαιν. ὦ μαία. πληθυντικὰ. αἱ μαίαι.

τῶν μαιῶν. ταῖς μάιαις. τὰς μαίας. ὦ μαῖαι. ἕνικὰ. ἡ μοῦσα. τῆς μούσις. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσα. ὦ μούσα. Δυικὰ. τὰ μούσα. ταῖν μούσαιν. ὦ μοῦσα.

πληθυντικὰ.

αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαισ. τὰσ μούσασ. ὦ μοῦσαι. ἕνικὰ. ἡ τιμὴ. τῆς τιμῖς. τῇ τιμῇ. τὴν τιμὴν ὦ τιμὴ. Δυικὰ. τὰ τιμὰ. ταῖν τιμαῖν. ὦ τιμὰι.

πληθυντικὰ. αἱ τιμὰι. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰσ τιμὰς. ὦ τιμὰι.

Τρίτη κλίσις τῶν ἰσοσυλλάβων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς εἴσ ωσ. καὶ οὐ Δετέροις εἴσ ων. ὧν ἡγενικὴ καὶ Δοτικὴ εἴς ω, ἡ αἰτιατικὴ εἴσ ν. μετὰ τοῦ φωνίεντοσ τῆσ εὐθείασ λήγει.

ἕνικὰ. ὁ μενέλεωσ. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεω. τὸν

harꝝ maiarꝝ. his.is. has. ias.o maiæ. Sīgularia. Hęc musa.huiꝰ musæ. huic musę.hāc.sā. o.sa. Dualia. hæ musę. has. musas.harꝝ.sarꝝ.his.is. o musæ. Pluralia. hæ musæ. harꝝ.sarꝝ.his musis.has.sas. o musę. Sīgularia. Hic honor. hꝰ.oris.huic.ri.hūc.rē. o honor. Dualia.hi honores.hos.res.horꝝ.rū. his.ibus. o.res. Plalia. hi honores.horꝝ.rū.his hōoribꝰ.hos.res. o.res. Tertia declīatio ęqsyllabicorꝝ ē ī masculinis & fœmīnis ī ως & neutris in ων. quorꝝ gtūs & dtūs ī o.accusatiuus in ν.cū uocali noīatiui desinit. Sīgularia. Hic menelaus.huiꝰ menelai.huic mēelao.hūc

menelaum. o menelae. Dualia, hi menelai, hos menelaos, horum laoꝝ. his, lais. o mēelai. Pluralia, hi menelaj, hoꝝ. laoꝝ. his. lais. hos menelaos. o menelai. Singularia. Hæc area. huiꝰ areę. huic areę. hāc areā. o area. Dualia. hę areę. has areas. haꝝ. aꝝ. his. is. o areę. Pluralia. hæ areæ. haꝝ areaꝝ. his areis. has areas. o areæ. Sīgularia. Hæc gleba. huiꝰ glebę. huic glebę. hāc. bā. o. ba. Dualia. hę. bæ. has. as. haꝝ. aꝝ. his. is. o glebę. Pluralia hæ glebę. haꝝ. baꝝ. his bis. has. bas. o glebæ. Quarta declinatio æq̄/ syllabicorum est ī ma/sculinis & fœmeninis in os & neutris in on.

μενέλεων. ὦ μενέλεως.
Δυικὰ. Τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεων. ὦ μενέλεω.
πληθυντικὰ.
οἱ μενέλεω. τῶν μενέλεων τοῖσ μενέλεωσ. τοὺσ μενέλεωσ. ὦ μενέλεω.
ἑνικὰ. ἡ ἄλωσ. τῆσ ἄλω. τὴ ἄλω. τὴν ἄλων. ὦ ἄλωσ.
Δυικὰ.
τὰ ἄλω. ταῖν ἄλων. ὦ ἄλω.
πληθυντικὰ.
αἱ ἄλω. τῶν ἄλων. ταῖσ ἄλωσ. τὰσ ἄλωσ. ὦ ἄλω.
ἑνικὰ. τὸ εὖγεων. τοῦ εὖγεω. τῶ εὖγεω. τὸ εὖγεων. ὦ εὖγεων. Δυικὰ. τὼ εὖγεω. τοῖν εὖγεων. ὦ εὖγεω. πληθυντικὰ. τὰ εὖγεω. τῶν εὖγεων. τοῖσ εὖγεωσ. τὰ εὖγεω. ὦ εὖγεω.
Τετάρτη κλίσισ τῶν ἰσοσύλλαβων ἐστὶν ἐν τοῖσ ἀρσενικοῖσ καὶ θηλυκοῖσ εἰσοσ. καὶ ὀυδετέροισ εἰσον.

πλὴν τῶν συγκριτικῶν. ἐν ᾗ γενικὴ εἶσ οὺ. ᾗ δοτικὴ εἰς ῳ. ᾗ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. ἑνικὰ.

ὁ λόγοσ. τοῦ λόγου. τῷ λόγῳ. τὸν λογον. ὦ λόγε καὶ ὦ λόγοσ. δυικὰ.

τὼ λόγω. τοῖν λόγοιν. ὦ λόγω. πληθυντικὰ.

οἱ λόγοι. τῶν λόγων. τοῖσ λόγοισ. τούσ λόγοις. ὦ λόγοι. ἑνικὰ.

ἡ ὁδὸσ. τῆσ ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδὸν. ὦ ὁδὲ καὶ ὦ ὁδὸς δυικὰ. τὰ ὁδὼ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδὼ. πληθυντικὰ.

αἱ ὁδοὶ. τῶν ὁδῶν. ταῖσ ὁδοῖσ. τὰσ ὁδοὺσ. ὦ ὁδοὶ. ἑνικὰ. τὸ ξύλον. τοῦ ξύλου. τῷ ξύλῳ. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον. δυικὰ.

τὼ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω. πληθυντικὰ.

pter cõparatiua. quoꝝ genitiuus ī ου. dtūs in ω. accuſatiuus in ν cū uocali noīatiui deſinit.

Sīgularia.

Hæc oratio. huiꝰ orõis. huic orõni. hãc orõem. o oratio. Dualia. hæ orões. has. nes. haꝝ orõum. his. ibus. o nes. Pluralia hæ orões. haꝝ num. his. ibus. has. nes. o oratões. Sīgularia. Hęc uia. hꝰ uię. huic uię hanc uiam. o uia. Dualia. hę uię. has uias haꝝ uiaꝝ. his uiis. o uię Plalia. hę uię. haꝝ uiaꝝ his uiis. has uias. o uiæ. Sīgularia. Hoc lignũ. hꝰ ligni. huic ligno. hoc lignũ. o lignũ. Dualia. hęc ligna. hoꝝ liḡꝝ. his lignis. o ligna. Plalia.

hęc ligna. hoꝝ lignoꝝ. his. is. hęc ligna. o gna. Quinta declinatio ē in trib⁹ gnr̄ibus. hæc āt ē plurisyllabica uideli/cet omnium quæ plu/risyllabice declinātur. quorum genitiuus in os. datiuus in i. accusa/tiuus ī a uel ī ν desinit.

Singularia.

Hic aiax. h⁹ aiacis. huic aiaci. hunc aiacem. o a/iax. Dualia.

hi aiaces. hoꝝ aiacum. his aiacibus. o aiaces. Pluralia. hi aiaces. hoꝝ aiacū. his. cib⁹. hos ces. o aiaces. Sīgularia.

Hæc turtur. h⁹ t̄turis. huic turturi. hāc. rē. o turt̄. Dualia. hę turt̄es haꝝ. turturꝝ. his. rib⁹. o turtures. Pluralia. hæ turt̄es. haꝝ turturum.

τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖσ ξύλοισ. τὰ ξύλα. ὦ ξύλα. πέμπτη κλίσισ ἐστὶν ἐν τρισὶ γένεσιν αὕτη δὲ ἐστι περιττοσύλλαβωσ δηλονότι πάντων τῶν περιττοσυλλάβωσ κλινομένων ὀνομάτων. ὧν ἡ γενικὴ εἰσοσ. ἡ δοτικὴ εἰσι. ἡ αἰτιατικὴ εἰσα: ἢ εἰσ ν λήγει.

ἑνικὰ.

ὁ αἴασ. τοῦ αἴαντοσ. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἴαν καὶ ὦ αἴασ. δυικὰ.

τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε. πληθυντικὰ.

οἱ αἴαντεσ. τῶν αἰάντων. τοῖσ αἴασι. τοὶσ αἴαντασ. ὦ αἴαντεσ. ἑνικὰ.

ἡ τρυγὼν. τῆσ τρυγονόσ. τῇ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ὦ τρυγὼν. δυικὰ. τὰ τρυγόνε. ταῖν τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε. πληθυντικὰ. αἱ τρυγόνεσ. τῶν τρυγόνον.

ταῖσ τρυγόσι. τὰσ τρυγό/νασ. ὦ τρυγόνεσ. ἑνικὰ. τὸ βῆμα. τοῦ βήματοσ. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα. δυικὰ. τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε.

πληθυντικὰ.

τὰ βήματα. τῶν βημάτων. τοῖσ βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα.

περὶ τῆσ τῶν συνηρημέ/νων κλίσεωσ.

εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε κλί/σεισ συνηρημέναι ἀπὸ τῆσ πέμπτησ γενόμεναι κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν. ἥν ἡ πρώτη ἐστὶν ἐν τοῖσ ἀρσε/νικοῖσ καὶ θηλυκοῖσ εἰσ ησ. καὶ οὐδετέροισ εἰσ εσ ἢ εἰσ οσ. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εοσ ὁτιδήποτε εἰσ οισ ποιεῖ τὸ συνηρημένον. ἑνικὰ. ὁ δημοσθένησ. τοῦ δημο/σθένεοσ. καὶ νου. τῷ δημοσθέ/νει καὶ νη. τὸν δημοσθένεα.

his tutturibus. has ſtu/res. o ſtures. Sīgularia. Hoc tribunal. huiꝰ lis. huic. li. hoc. nal. o. nal. Dualia. hæc tribunalia hoꝝ liū. his bꝰ. hęc lia. o tribūalia. Pluralia. hæc tribūalia. hoꝝ liū. his libus. hæc nalia. o tribunalia.

De declinatione ſynæ/reſiatorum.

Sūt & aliæ quīq; decli/nationes ſynæreſiatæ: quę a quinta deriuāt p cōglutiatōem & mixti ōem. quaꝝ prima ē in maſculinis & fœīninis ī ησ. & neutris ī es uel in os. quoꝝ gtūs p eos exiſtēs in οισ ſynęreſi/atum facit. Sīgularia. Hic demoſthenes. huiꝰ demoſthenis. huic dēo ſtheni. hūc dēoſthenē.

o demosthenes.
Dualia. hi demosthenes. hos demosthenes, hoꝝ déosthenũ. his demosthénib9. o déosthées
Plalia. hi demosthenes hoꝝ demosthẽum. his demosthenib9. hos déosthenes. o déosthenes.

Sīgularia.

Hæc uera. huius ueræ. huic ueræ. hãc ueram. o uera.
Dualia.
hæ ueræ. has ueras. haꝝ ueraꝝ. his ueris. o ueræ.
Plalia. hæ ueræ. haꝝ ueraꝝ. his ueris. has ueras o ueræ.
Singularia.
Hic murus. huiꝰ muri. huic muro. hũc murũ. o mure.
Dualia. hi muri. hos muros. hoꝝ muroꝝ. his muris. o muri.
Pluralia. hi muri. horum murorum. his

καί. νη. ὦ Δημοσθένες. καὶ ὦ Δημοσθένη.
Δυϊκά. Τὼ Δημοσθένεε καὶ νη. Τοῖν Δημοσθενέοιν καὶ. νοῖν. ὦ Δημοσθένεε καὶ ὦ Δημοσθένη.
πληθυντικά. Οἱ Δημοσθένεες καὶ. νεῖς. Τῶν Δημοσθενέων καὶ. νῶν. Τοῖς Δημοσθένεσι. Τοὺς Δημοσθένεας καὶ. νεις. ὦ Δημοσθένεες καὶ ὦ. νεις.
Ἑνικά. Ἡ ἀληθὴς. Τῆς ἀληθέος. ους. Τῇ ἀληθεῖ. θεῖ. Τὴν ἀληθέα. θῆ. ὦ ἀληθὲς. θὴς.
Δυϊκά. Τὰ ἀληθέε. θη. Τοῖν ἀληθέοιν. θοῖν. ὦ ἀληθέε. θῆ
πληθυντικά. Αἱ ἀληθέες. εῖς Τῶν ἀληθέων. θων. Ταῖς ἀληθέσι. Τὰς ἀληθέας. εῖς. ὦ ἀληθέες. θεῖς. Ἑνικά. Τὸ τεῖχος. Τοῦ τείχεος. ους. Τῷ τείχει τείχεῖ. Τὸ τεῖχος. ὦ τεῖχος.
Δυϊκά. Τὼ τείχεε. χη. Τοῖν τειχέοιν. χοῖν. ὦ τείχεε. χη.
πληθυντικά. Τὰ τείχεα. χη. Τῶν τειχέων καὶ. χῶν. Τοῖς

Τείχεσι. Τὰ τείχεα. ὦ τείχεα. ἕνικά.

τὸ ἀληθὲς. τοῦ ἀληθέος. οἷς. τῷ ἀληθεῖ. θει. Τὸ ἀληθὲς. ὦ ἀληθὲς. Δυικά. Τὼ ἀληθέε. τοῖιν ἀληθέοιν. θοῖν. ὦ ἀληθέε. πληθυντικά. τὰ ἀληθέα. Τῶν ἀληθέων. τοῖς ἀληθέσι. τὰ ἀληθέα. ὦ ἀληθέα. ου. ει. η. οι. ει. ω. ει. εο. ει. εε. εοι. εε. εω. εα. Δευτέρα κλίσις τῶν συνηρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς εἰς ις καὶ ὑδέτεροις εἰς ι. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ιος καὶ εως καὶ εως ποιεῖ. ἕνικά.

ὁ ὄφις. τοῦ ὄφιος κοινῶς καὶ ὄφεος ἰωνικῶς. καὶ ὄφεως ἀττικῶς. Τῷ ὄφιι. φι. καὶ ὄφει. φει. Τὸν ὄφιν μόνως. ὦ ὄφι καὶ ὦ ὄφις. Δυικά. Τὼ ὄφιε καὶ ὄφεε. τοῖν ὀφιόιν καὶ ὀφέοιν καὶ ὄφεων. ὦ ὄφιε καὶ ὦ ὄφεε. πληθυντικά

muris. hos muros. o muri. Sīgularia. Hoc uerū. huius ueri. huic ueto. hunc uerū. o uerū. Dualia. hæc uera. horȳ. torȳ. his. ris. o uera. Pluralia. hæc uera. horȳ uerorȳ. his ueris. hęc uera. o uera.

ου. ει. η. οι. ει. ω. ει. εο. ει. εε. εοι. εε. εω. εα. Secūda declīatio ſynęreſiatorȳ eſt in maſculinis & foemininis ī is & neutris in ι. quorȳ genitiuus per ios & eos & eως facit. Sīgularia. Hic ſerpens. huius ſerpentis. huic ſerpenti. hunc ſerpētem ſolum. o ſerpens.

Dualia. hi ſerpētes. hos ſepētes his ſerpentibus. o ſerpentes. Pluralia.

hi ſerpentes. hoꝝ ſerpentum. his ſerpentibus. hos ſerpentes. o ſerpentes.

Singularia.

Hæc ciuitas. huius ciuitatis. huic ciuitati. hanc ciuitatem ſolum. o ciuitas.

Dualia.

hæ ciuitates. has ciuitates. haꝝ ciuitatū. his ciuitatibus. o ciuitates.

Pluralia.

hæ ciuitates. harum ciuitatum. his ciuitatibꝰ. o ciuitates.

Singularia.

Hoc ſinapi. huius ſinapi. cõmuniter ionice & attice. huic ſinapi. hoc ſinapi. o ſinapi.

ὁἱ ὄφιες καὶ ὄφις. καὶ ὄφεες καὶ ὀφεῖς. τῶν ὀφίων καὶ ὀφέων. καὶ ὄφεων. τοῖς ὄφισι καὶ ὄφεσι. τοὺς ὄφιας καὶ ὄφεας. ὦ ὄφιες καὶ ὦ ὄφεες. ἕνι κὰ. ἡ πόλις. τῆς πόλιος κοινῶς καὶ πόλεως ἰονικῶς καὶ πόλεως ατ τικῶς. τῇ πόλιι. λι. καὶ πόλει. λει. τὴν πόλιν μόνως. ὦ πόλι καὶ ὦ πόλις. ἕνι κὰ. τὰ πόλιε. καὶ πόλεε. ταῖν πολίοιν καὶ. λεοιν καὶ. λεων. ὦ πόλιε καὶ. λεε. πληθυντι κὰ αἱ πόλιες. λις. καὶ πόλεες. λεις. τῶν πολίον καὶ πολέων καὶ πόλεων. ταῖς πόλεσι. τὰς πόλιας καὶ. λεας. ὦ πόλιες καὶ ὦ πόλεες. λεις. ἕνι κὰ. τὸ σινηπι. τοῦ σινήπιος κοινῶς. καὶ σινήπεος ἰονικῶς. καὶ σινήπεως ατ τικῶς. τὸ σινήπιι. πι. καὶ σινήπεϊ. πει. τὸ σινήπι. ὦ σίνηπι.

Δυικὰ. τὼ σινήπιε. καὶ πτε. τοῖν σινηπίοιν. καὶ σινηπέοιν. καὶ σινήπεσιν. ὦ σινήπιε καὶ ὦ σινήπεε.

πληθυντικὰ. Τὰ σινήπια. πι. καὶ σινήπεα. πι. Τῶν σινηπίων κοινῶσ. καὶ σινηπέων ἰωνικῶσ. καὶ σινήπεων ἀττικῶσ. Τοῖς σινήπισι. καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια. πι. καὶ σινήπεα. πι. ὦ σινήπια. πι. καὶ ὦ σινήπεα. πι. ταύτης δὲ τῆσ κλίσεωσ αἱ γενικαὶ ἅπασαι ἀσυναίρετοί εἰσιν. ἔτι δὲ καὶ τὰ δυικὰ ὅλωσ.

ιι. ι. ιε. ι. ιά. ι. εα. η.

περὶ τρίτησ κλίσεωσ.

Τρίτη κλίσισ τῶν συνηρημένων ἐστὶν ἐν τοῖσ ἀρσενικοῖσ εἰσ εισ. ὧν ἡ γενικὴ εἰσ εοσ. καὶ ησ. καὶ εωσ ποιεῖ.

ἕνικὰ.

ὁ βασιλεὺσ. τοῦ βασιλέοσ.

Dualia. hæc sinapi. horum sinapi. his sinapi. o sinapi.

Pluralia.

Hæc sinapi. horum sinapi. Communiter & ionice & attice. his sinapi. hæc sinapi. o sinapi.

Huius declinationis omnes genitiui absque synæresi sunt. insuper & omnia dualia omnino.

ιι. ι. ιε. ι. ιά. ι. εα. η.

De Tertia declinatõe.

Tertia declinatio synęresiatorum est in masculinis in ευς. quorum gtus in εος. & ησ. & εως facit. Singularia.

Hic rex. huius regis.

communiter & ionice
& attice.
huic regi. hunc regē.
o rex.
Dualia.
hi reges. hos reges. ho/
rum regū. his regibus.
o reges.
Pluralia.
Hi reges. hoꝝ regum.
his regibus.
hos reges.
o reges.
De quarta declinatõe.
Quarta declinatio ſy/
næreſiatoꝝ ē in foemi/
ninis in ω uel in ως.
quoꝝ gtūs p οος & οις
facit ſynæreſiatum.
Sīgularia. Hęc latona.
hȳ latonæ. huic latonæ.
hanc latonā. o latona.
Dualia. hæ latonæ. has
latōas. haꝝ. aꝝ. his. nis.

κοινῶσ καὶ βασιλήοσ ἰωνι
κῶς καὶ βασιλεῶς ἀττικῶς
τῶ βασιλεῖ καὶ. λεῖ καὶ. λῆι
τὸν βασιλέα καὶ βασιλῆα.
ὦ βασιλεῦ καὶ ὦ βασιλεῖσ.
Δυικὰ. τὼ βασιλέε καὶ. λῆε
τοῖν βασιλέοιν καὶ. λήοιν.
ὦ βασιλέε καὶ ὦ βασιλῆε.
πληθυντικὰ. οἱ βασιλέεσ
καὶ βασιλῆεσ. τῶν βασιλέ/
ων καὶ βασιλήων. τοῖσ βα/
σιλεῖσι. τοὺσ βασιλέασ καὶ
βασιλῆασ. ὦ βασιλέεσ. καὶ
βασιλεισ. καὶ ὦ βασιλῆεσ.
περὶ τετάρτησ κλίσεωσ.
Τετάρτη κλίσισ τῶν σύνη/
ρημένων ἐστὶν ἐν τοῖσ θηλυ
κοῖσ εἰσ ω. ἢ εἰσ ως. ὧν ἡγε
νικὴ διὰ τοῦ οος καὶ οισ
ποιεῖ τὸ συνηρημένον.
ἑνικὰ. ἡ λητὼ. τῆσ λητόοσ.
λητοῖσ. τὴ λητόι. τοῖ. τὴν λη
τόα. τῶ. ὦ λητοῖ. Δυικὰ.
τὰ λητὼ. τοῖν λητοῖν.

ὦ λητὼ. πληθυντικὰ. αἱ λη-
τὸι. τῶν λητῶν. ταῖς λητοῖς.
τὰς λητοὶς. ὦ λητοὶ. ἑνικὰ.
ἡ ἀιδὼς. τῆς ἀιδόος. δοῖς.
τὴ ἀιδόι. οἱ. τὴν ἀιδοα. δῶ.
ὦ ἀιδοῖ. δυικὰ. τὰ ἀιδω.
ταῖν ἀιδοῖν. ὦ ἀιδὼ.
πληθυντικὰ. αἱ ἀιδὸι. τῶν
ἀιδῶν. ταῖς ἀιδοῖσ. τὰς ἀι-
δοὺς. ὦ ἀιδοὶ.
οσ. ου. οι. οι. οα. ω.
περὶ πέμπτης κλίσεως.
πέμπτη κλίσις τῶν συνηρη
μένων ἐστὶν ἐν τοῖσ οὐδετέ-
ροις εἰς ας. ἡ εἰς ρας. ὧν ἡ γε
νικὴ εἰς ατος. καὶ αος. καὶ
ωσ ποιεῖ. ἑνικὰ.
Τὸ κρέας. Τοῦ κρέατοσ. καὶ
κρέαοσ καὶ κρέωσ. Τῶ κρέατι
καὶ κρέαι. α. Τὸ κρέασ ὦ κρέασ
δυικὰ. Τὼ κρέατε καὶ κρέαε
καὶ κρέα. Τοῖν κρεάτοιν: καὶ
κρεάοιν. καὶ κρεῶν. ὦ κρέατε.
καὶ ὦ κρέαε. καὶ ὦ κρέα.

o latonæ. Plalia. hæ la-
tonæ. haꝝ. naꝝ. his. nis.
has. nas. o latōę. Sīgl̄ia
Hęc uerecūdia. hꝰ uere
cūdię. huic. dię. hāc. diā
o uerecūdia. Dualia. hę
uerecūdię. has. as. haꝝ
. diaꝝ. his. diis. o. diæ.
Pluralia. hę uerecūdię.
haꝝ. diaꝝ. his. diis. has
dias. o uerecundiæ.
De quinta declinatiōe.
Quīta declīatio ſynęre
ſiatorum eſt in neutris
ī ας: uel ī ρασ. quoꝝ ge
nitiuus ī ατοσ: & αοσ:
& ωσ facit.
Singularia.
Hæc caro. huius car-
nis. huic carni. hanc
carnem. o caro.
Dualia. hæ carnes. has
carnes. haꝝ carniū. his
carnibus. o carnes.

Pluralia.

Hæ carnés. harum carnium. his carnibus. has carnes. o carnes.

Singularia.

Hoc cornu. huius cornu. huic cornu. hoc cornu. o cornu. Dualia. Hæc cornua. horum cornuũ. his cornib9. o cornua.

Pluralia.

Hæc cornua. horũ cornuũ. his cornibus. hæc cornua. o cornua.

Longa uocali præcedẽte nunquam ſynæreſis fit, fit autẽ uel ex dua b9 breuib9: uel ex breui & longa, ſemper ãt

πληθυντικὰ.

τὰ κρέατα καὶ κρέαα. α. τῶν κρεάτων καὶ κρέαων. ων. τοῖσ κρέασι. τὰ κρέατα καὶ αα. α. ὦ κρέατα καὶ κρέαα. α.

ἑνικὰ.

τὸ κέρασ. τοῦ κέρατοσ. καὶ κέραοσ. ροσ. τῷ κέρατι. καὶ κέραι. ρα. τὸ κέρασ. ὦ κέρασ

δυικὰ. τὼ κέρατε. καὶ κέραε. ρα. τοῖν κεράτοιν. καὶ κεράοιν. ρῶν. ὦ κέρατε. αε. ρα.

πληθυντικὰ. τὰ κέρατα. καὶ κέραα. ρα. τῶν κεράτων. καὶ κεράων. ρῶν. τοῖσ κέρασι. τὰ κέρατα καὶ κέραα. ρα. ὦ κέρατα. καὶ κέραα. ρα.

ω α α ω ω α ω
αο. αι. αε. αοι. αα. αα. αω

μακρῶν φωνηέντοσ προηγουμένου. οὐδέποτε συναιρεσισ γίνεται. γίνεται δὲ ἢ ἐκ δύο βραχέων: ἢ ἐκ βραχέοσ καὶ μακροῦ. ἀεὶ δὲ

εἰς μακρὸν οὕτως.
εο. ου. οε. ου. οο. ου.
εε. η. εα. η. οα. ω. αο. ου.
ει. ει. οι. οι.
περὶ τῆς τῶν ῥἰμάτων κα/
ταλήξεως.
πόσαι καταλήξης τῶν ῥἠ/
μάτων? Τρεῖσ. εἰσ ὡ βαρύτο
νον. οἷον τύπτω. εἰς ὡ πε/
ρισπώμενον. οἷον λεγῶ.
εἰσ μί. οἷον τίθιμι.
πόσα παρέπεται τῶ ῥἠμα
τι? ὀκτὼ. ἐγκλίσεις. διαθέ
σεις. εἴδι. σχήματα. ἀριθ/
μὸι. πρόσωπα. χρόνοι. καὶ
συξυγίαι.
πόσαι διαθέσεισ. Τρεῖσ.
ἐνεργητικὴ. παθητικὴ. καὶ
μέση.
πόσοι χρόνοι? ἕξ. ἐνεστῶσ.
παρατατικὸσ. παρακείμε/
νος ὑπερσυντέλικος. ἀόρι
στοσ. καὶ μέλλων.
πόσαι συξυγίαι? δεκα/

in longam sic.
εο. ου. οε. ου. οο. ου.
εε. η. εα. η. οα. ω. αο. ου.
ει. ει. οι. οι.
De Verborum termi/
nationibus.
Quot terminatiões uer
borꝝ? tres. ī ω grauis ac/
centus: ut uerbero. in ω
circunflexum: ut rideo.
in mi: ut pono.
Quot accidunt uerbo?
octo. modi. genera. spe/
cies. figuræ. numeri.
personæ. tempora. &
coniugationes.
Quot genera? Tria.
Actiuum. passiuum. &
medium.
Quot tpr̄a? sex. p̄sens.
p̄teritū ī pfectū. p̄teritū p
fcm̄. p̄tūmplusq̄ pfcm̄.
īfinitū. futurum.
Quot cōiugatōes? tre/

decim. ſex uaritonorũ. tres circunflexorum. quattuor in μι.

Prima cõiugatio uarito nos per β. uel π. uel φ. uel πτ. ut libo. relīquo ſcribo. uerbero. & in futuro ψ habet: ut libabo ſcribam. uerberabo. & in p̃terito perfecto φ. ut ſcripſi. uerberaui.

Secũda p γ. uel κ. uel χ uel κτ. ut dico. īplico, curro. parturio. & in futuro ξ habet. ut dicam. implicabo. & in præteritoperfecto χ. ut dixi. implicui.

Tertia p λ. uel θ. uel τ. ut cano. abũdo. feſtino. & in futuro σ habet. ut canam. abundabo. feſtinabo. & in præterito κ habet. ut abundaui.

Quarta cõiugatõ per ζ.

τρεῖσ. ἓξ τῶν βαρυτόνων. Τρεῖς τῶν περισπωμένων. καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.

πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων. Διὰ τοῦ β. ἢ π. ἢ φ. ἢ πτ. οἷον λείβω. λείπω. γράφω. τύπτω. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ψ ἔχει. οἷον λείψω. γράψω. τύψω. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ φ. οἷον γέγραφα. τέτυφα.

Δευτέρα διὰ τοῦ γ. ἢ κ. ἢ χ ἢ κτ. οἷον λέγω. πλέκω. τρέχω. τίκτω. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ξ. ἔχει. οἷον λέγω. πλέξω. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ χ. οἷον λέλεχα. πέπλεχα.

Τρίτη διὰ τοῦ λ. ἢ θ. ἢ τ. οἷον ἄλω. πλήθω. ἀνύτω. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ ἔχει. οἷον ἄσω. πλήσω. ἀνύσω. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου. τὸ κ ἔχει. οἷον πέπληκα. Τετάρτη διὰ τοῦ ζ.

ἢ λύο σσ. οἷον ἐλπίξω. ὀρύσσω. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ. ἢ τὸ ξ ἔχει. οἷον ἐλπίζω. ὀρύξω. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ κ ἢ τὸ χ ἔχει. οἷον ἤλπικα. ὤρυχα. πέμπω τῇ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὰ αὐτὰ περιζωώμενον ἔχει. καὶ βραχεῖν τὴν παραλήγουσαν. οἷον ψάλλω ψαλῶ. νέμω νεμῶ. κρίνω κρινῶ. αἴρω ἀρῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ. κ. οἷον ἔψαλκα. κέκρικα. ἕκτη διὰ καθαροῦ τοῦ ω. οἷον ἵππεύω. πλέω. λύω. καὶ ἐπὶ τὸν μέλλοντος τὸ. σ. ἔχει. οἷον ἱππεισω. πλείσω. λύσω. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ κ. ἔχει. οἷον ἵππευκα. πλέλυκα. ὅμ ἑλλων ἔχει τὸ ψ ξ. σ. ἀμετάβολα. μεταβάλλονται ταῦτα τὰ φωνήεντα οὕτως χρονικῶς.

uel duo ςς. ut ſpero. fodio. & ī futuro ς uel ξ habet. ut ſperabo fodiam. & ī præterito κ. uel χ. ut ſperaui, fodi.

Quinta per quattuor immutabiles. λ. μ. ν. ρ. & in futuro eandem circunflexam habet: penultimamq; breuem. ut pſallo pſallam. diſtribuo diſtribuã. diſcerno diſcernã. tollo tollã. & ī p̃terito κ. ut cecini. iudicaui.

Sexta per puram. ω. ut eqto. nauigo. ſoluo. & ī futuro. σ. hẽt. ut eqtabo nauigabo. ſoluam. & in præterito. κ. habet. ut equitaui. ſolui. Futurũ hẽt ψ. ξ. σ. īmutabiles. Mutantur hæ uocales temporaliter ſic.

α.η. αι.η. αυ.η. ε.η. ευ.η.
ο.ω. οι.ω.

Indicatiua actiua: tẽpus præsens.

Verbero uerberas. rat. uerberatis duo. rãt duo. uerberamus ratis rant. pręteritumīperfectum uerberabam bas bat. uerberabatis duo. bant duo. uerberabãus batis bant. p̃teritũp̃fectũ. uerberaui sti uit. uerberauistis duo. rũt uel re duo. uerberauimus stis rũt uel re. p̃teritũp̃fcm Mediũ uerberaui sti it. uerberauistis duo. runt uel re duo. uerberauĩ ras rat uł re. p̃tm̃plusq̃ p̃fectũ uerberauerã ras rat. uerberaueratis duo rãt duo. uerberauerãus ratis uerant. Medium.

α.η. αι.η. αυ.η. ε.η. ευ.η.
ο.ω. οι.ω.

ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ. χρόνος ἐνεστὼς.

τύπτω τύπτεις τύπτει.
τύπτετον τύπτετον.
τύπτομεν τύπτετε τύπτουσιν. παρατατικὸς.
ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτεν
ετυπτέτον ετυπτέτην.
ετύπτομεν ετύπτετε ἔτυπτον. παρακείμενος.
τέτυφα τέτυφας τέτυφε.
τετύφατον τέτυφατον.
τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν μέσος παρακείμενος τέτυπτα τέτυπτας τέτυπτε. τετύπτατον τετύπτατον.
τετύπταμεν τετύπτατε τετύπτασιν. ὑπερσυντέλικος.
ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει. ἐτετύφειτον ἐτετύφειτην. ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτετύφεισαν. μέσος.

ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτετύ
πει. ἐτετύπειτον ετετυπεί
την. ἐτετύπειμεν ἐτετύπει
τε ἐτετύπεισαν. ἀόριστος
πρῶτος. ἔτυψα ἔτυψας
ἔτυψεν. ἐτύψατον ἐτυψα/
την. ἐτύψαμεν ἐτύψατε ἔτυ
ψαν. ἀόριστος Δεύτερος.
ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπεν.
ἐτύπετον ἐτυπέτην.
ἐτύπομεν ἐτύπετε ἐτύ/
πον. μέλλων πρῶτος.
τύψω τύψεις τύψει.
τύψετον τύψετον.
τύψομεν τύψετε τύψουσιν
μέλλων Δεύτερος. τυπῶ
τυπεῖς τυπεῖ. τυπεῖτον
τυπεῖτον. τυποῦμεν τυ/
ποεῖτε τυποῦσιν.
ωροσακτικὰ ἐνεργητικὰ. ἐ/
νεστος. τύπτε τυπτέτω. τύ/
πτετον τυπτέτων. τύπτε
τε τυπτέτωσαν.

παρακείμενος.

Verberaueram ras rat.
uerberaueratis duo. rāt
duo. uerberauerāus ra/
tis uerant. Infinitum
primum. Verberaui ſti
uit. uerberauiſtis duo.
rant duo. uerberauīus.
ſtis. rūt. uel re. Infinitū
ſcđm. uerberaui ſti uit.
uerberauiſtis duo. rant
duo. uerberauimus ſtis
rūt uel re. Futuꝝ pri
mū. uerberabo bis bit.
uerberabitis duo. bunt
duo. uerberabīꝫ tis būt
Futuꝝ ſcđm. uerbēabo
bis. it. uerberabitis duo
bunt duo. uerberabīus
tis būt. Impatiua actīa
pſens. Verbera ret. uer/
beremus uel. rate duo.
uerberent duo. uerbe/
remus uel. rate. rent.
Præteritum pfectum.

Verberaueris.rit. uer/
beraueri9 uel ritis duo.
uerberauerít duo. uer/
berauerius tis rít. ꝑteri
tũ ꝑfcm̃ mediũ. uerbera
ueris rit. uerberauerius
uel ritis duo. rint duo.
uerberauerim9 uel ritis
rint. Infinitũ primum.
Verberato tu. rato ille.
uerberẽus uel tote duo.
rãto duo. uerberẽus uel
tote rãto. Infinitũ ſcd̃z.
uerberato tu. rato ille.
uerberẽus uel tote duo
rãto duo. uẽberẽ9 ℓ tote
rãto. Optatiua. ꝑſens.
utinã uerberarẽ res ret.
uerberaré9 uel tis duo.
uerberarẽt duo. uerbe/
rarem9 tis rent. ꝑteritũ
ꝑfcm̃. ũt uerberauiſſẽ
ſes ſet. uerberauiſſemuſ
uel ſetis duo. ſent duo.
Verberauiſſemus ſetis

Τέτυφε τετυφέτω.
Τετύφετον τετυφέτων.
Τετύφετε τετυφέτωσαν.
ΚΑΙ ΜΕΣΟΣ.
Τετύπε τετυπέτω.
Τετύπετον τετυπέτων.
Τετύπετε τετυπέτοσαν.

ἀόριΣος πρῶτος.
Τύψον τυψάτω.
τύψατον τυψάτων.
Τύψατε τυψάτωσαν.
ἀόριΣος Δεύτερος.
Τύπε τυπέτω.
τύπετον τυπέτων.
τύπετε τυπέτοσαν.
ΕΥΚΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΩΣ.
τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι.
τύπτοιτον τυπτοίτην.
Τύπτοιμεν τύπτοιτε
τύπτοιεν. παρακειμένος.
Τετύφοιμι τετύφοις τετύ/
φοι. τετύφοιτον τετύφοι/
την. τετύφοιμεν τετύφοιτε

τετύφοιεν. μέσος παρακεί/
μένος. τετύποιμι τετυποίς
τετύποι. τέτύποιτον τετυ/
ποίτην. τετύποιμεν τετύ/
ποιτε τετύποιεν.

ἀόριστος πρῶτος.

Τύψαιμι τύψαις τύψαι.
τύψαιτον τυψαίτην.
τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν

ἀόριστος δεύτερος.

τύποιμι τύποισ τύποί.
τύποιτον τυποίτην.
τύποιμεν τύποιτε τύποιεν

μέλλον πρῶτοσ.

τύψοιμι τύψοις τύψοι. τύ/
ψοιτον τυψοίτην τύψοιμεν.
τύψοιτε τύψοιεν. μέλλον
δεύτερος. τυποίμι τυποῖς
τυποῖ. τυποῖτον τυποίτην
τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖεν

ὑποτακτικὰ ἐνεστος. καὶ
παρατατικός.

ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπ/
τῃ. τύπτητον τύπτητων.

sent. ꝑteritū pfectū me/
diū. ūt uerberauiſſē ſes
ſet. uerberauiſſemus uſ
ſetis duo. ſent duo, uer
berauiſſemus tis ſent.
Infinitum primū. utinā
uerberē res ret. uerbere
mꝰ uel tis duo. rēt duo.
uerberemus retis rent.
Infinitum ſecundum.
utinā uerberē res ret.
uerberēꝰ uel retis duo.
rēt duo. uerberemus tis
rent. Futurꝫ primum.
ūt uerberē res ret. uer/
berēꝰ ſ. tis duo. rēt duo
uerberēꝰ tis rēt. Futurꝫ
ſecundū. ūt uerberē res
ret. uerberēꝰ uſ tis duo.
rēt duo. berēus tis rēt.
Subiūctiua. præſens &
ꝑteritū ĩperfectum.
Cū uerberē res ret. uer
berēꝰ ſ tis duo. rēt duo.

Verberemus retis rent.	Τύπτωμεν τύπτητε τύπ/
Pręteritū pfectū. cū uer	τωσιν. παρακείμενος.
berauissem ses set. uer/	ἐὰν τετύφω τετύφης τετύ/
berauissemus uel setis	φη. τετύφητον τετύφητον.
duo. sent duo. uerbera/	τετύφωμεν τετύφητε τετη
uissemus tis sent. Præ	φωσιν.
teritū pfectū medium.	μέσος παρακείμενος.
cū uerberauissē ses set.	ἐὰν τετύπω τετύπης τετύ
uerberauissēus uel setis	πη. τετύπητον τετύπητον.
duo. sent duo. uerbera	τετύπωμεν τετύπητε τε/
uissemus setis sent.	τύπωσιν.
Infinitum primum.	ἀόριστος πρῶτος.
Cū uerberauero ris rit.	ἐὰν τύψω τύψης τύψη.
uerimus uel ritis duo.	τύψητον τύψητον.
rīt duo. uerberauerīus	τύψωμεν τύψητε τύψωσιν
tis rīt. Infinitū secūdū.	ἀόριστος δεύτερος.
Cū uerberauero ris rit.	ἐὰν τύπω τύπης τύπη. τύ/
uerimus uel ritis duo.	πητον τύπητον. τύπω/
rīt duo. uerberauerīus	μεν τύπητε τύπωσιν.
tis rīt. Infinitiua. p̄sens.	ἀπαρέμφατα ἐνεστὼς.
Verberare. p̄t̄itū pfcm̄.	τύπτειν. παρακείμενος.
Veberauisse. Mediū.	τετυφέναι. μέσος παρακεί
Verberauisse. Infinitū	μενος. τέτυπεναι. ἀόριστος
primū. Verberatū esse.	πρῶτος. τύψαι.
Infinitū secundum.	ἀόριστος δεύτερος.

τύπτειν. μέλλων πρῶτος. τύψειν, μέλλων δεύτερος. τυπεῖν, σημειώσαι ὅτε τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ. μ. ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχει. αἱ πτολειπει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυικῶν. ἔτι ὅτε εἰς ι. ἢ εἰς ται λήγει τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν. τότε μόνον ὁμοφωνεῖ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυικῶν. ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει. διαλλάττουσιν. ἔτι ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς οἱ ἀόριστοι καὶ παρακείμενοι τῶν μελλόντων σημασίαν ἔχουσι. καλοῦνται δὲ ἀφῶν παράγονται.

μετοχὴ ἐνεστος.
ὁ τύπτων. τοῦ τύπτοντος ἡ τύπτουσα. τῆς τυπτούσης τὸ τύπτον. τοῦ τύπτοντος μέσος παρακείμενος.

Verberatū esse. Futurꝰ primū. uerberatū ire. Futurꝰ secdm. ratuꝰ eē. Nota quādo prima pſona pluralium. μ. in ultima syllaba habet: desicit prima persona Dualium: etiam quando in iota uel in. ται. desinit tertia persona pluraliꝰ um: tunc solum secundæ & tertiæ Dualium concordant. Quando uero non sic habuerint: uariant.
Etiã in īperatiuis & subiunctiuis paracimeni & aoristi futuroꝝ obtinẽt significatõem. Vocãtur aũt a qbꝫ deriuãtur.
Participia. prẽsens.
Hic uerberãs huiꝫ. rãtis
Hæc uerberãs hꝫ. rãtis.
Hoc uerberãs. hꝫ. rãtis.
Præteritũ pfectũ.

Qui uerberauit.	ὁ τετυφὼς. τοῦ τετυφότος.
Quæ uerberauit.	ἡ τετυφυῖα. τῆς τετυφυίας.
Quod uerberauit.	τὸ τετυφὸς. τοῦ τετυφότος
Prętĩtũpfcm̃ mediũ.	μέσος παρακείμενος.
Qui uerberauit.	ὁ τετυπος. τοῦ τετυπότος.
Quæ uerberauit.	ἡ τετυπῆα. τῆς τετυπήας.
Quod uerberauit.	τὸ τετυπὸς. τοῦ τετυπότος
Infinitum primũ.	ἀόριστος πρῶτος.
Verberatus uerberati	ὁ τύψας. τοῦ τύψαντος.
Verberatura. turæ.	ἡ τύψασα. τῆς τύψασης.
Verberaturum. turi.	τὸ τύψαν. τοῦ τύψαντος.
Infinitũ ſecundũ.	ἀόριστος Δεύτερος.
Verberaturus. turi.	ὁ τυπῶν. τοῦ τυπόντος.
Verberatura. turæ.	ἡ τυποῦσα. τῆς τυπούσης.
Verberaturũ. raturi.	τὸ τυπὸν. τοῦ τυπόντος.
Futurum primum.	μέλλον πρῶτος.
Verberaturus. turi.	ὁ τύψων. τοῦ τύψοντος.
Verberatura. turæ.	ἡ τύψουσα. τῆς τυψούσης.
Verberaturũ. turi.	τὸ τύψον. τοῦ τύψοντος.
Futurũ ſecundum.	μέλλον Δεύτερος.
Verberaturus. turi.	ὁ τυπῶν. τοῦ τυποῦντος.
Verberatura. turæ.	ἡ τυποῦσα. τῆς τυπούσης.
Verberaturũ. turi.	τὸ τυποῦν. τοῦ τυποῦντος
Indicatĩa paſſiua p̃ſés.	ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτ.

τύπτομαι τύπτη τύπτεται. τυπτόμεθον τύπτεσθόν τύπτεσθον. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

παρατατικὸς.

ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτεσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. παρακείμενος.

τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπται. τετύμμεθον τετύφθον τετύφθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετυμμένοι εἰσὶ και ἰωνικῶς τετύφαται.

ὑπερσυντέλικος.

ἐτετύμμην ἐτέτυψο ἐτέτυπτο. ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον ἐτετύφθην. ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε τετυμμένοι ἦσαν. κὰι ἰωνικῶς τετύφατο.

Verberor raris uel rare rat̃. uẽberãur duo. mini duo. rãt̃ duo. uerberãur mini rãt̃. Præteritũ ꝑfectũ. uerberabar baris uel bare bat̃. uerberabamur duo. mini duo. bãt̃ duo. uerberabãur mini bãt̃. Præteritũ ꝑfectũ. uerberatus sũ ul fui. es uel sti. ẽ uel. it. uerberati sum⁹ uel fuim⁹ duo. rati estis uel stis duo. rati st̃ rũt uel re duo. uerberati sum⁹ uel fuim⁹. estis uel stis. sũt rũt uel re. ꝑteritũ plusq̃ ꝑfcm̃. uerberat⁹ erã uel fuerã. eras uel ras. erat uel rat uerberati erãus uel ram⁹ duo. eratis uel ratis duo. erãt uel rant duo. uerberati erãus uel m⁹. eratis uel tis. uerberati erãt. & ionice fuerãt.

Nota quando paſſiuum p̄teritū pfectum altera conſonāte ante. μ. deſinit: tertiam perſonam pluralium non facit. Si militer & p̄teritū pluſq̄ pfectum. Hæc autem uſus ſupplet per participiū & ſubſtantiuū uerbū. Infinitū primū. Verberabor eris uel re bit̄. uerberabimur nos duo. mini uos duo. būt̄ illi duo. bimur bimini būt̄. Infinitū ſecūdū. Verberabor ris uł re bit̄. uerberabīur nos duo mini uos duo. bunt̄ illi duo. bimur mini būt̄. Futurū primū. Verberabor ris uel re bit̄. uerberabimur nos duo. mini uos duo. bunt̄ illi duo. uerberabīur mini būt̄.

σημειῶσαι ὅτε ὁ παθητικὸσ παρακείμενοσ ἑτέρῳ συμφωνῳ πρὸ τοῦ. μ. ῳαραλήγεται τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ῳαθητικῶν οὐ ῳοιεῖ. ὁμοίως καὶ ὑπερσυντέλικος. Ταῦτα δὲ ἡ χρῆσις ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. ἀόριστος πρῶτος. ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη. ἐτύφθητον ἐτύφθητον. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν.

ἀόριστος δεύτεροσ. ἐτύπην ἐτύπησ ἐτύπη. ἐτυπήτον ἐτυπήτην. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησαν. μέλλον πρῶτος. Τυφθήσομαι Τυφθήσῃ Τυφθήσεται. Τυφθησόμεθον Τυφθήσεσθον Τυφθήσεσθον τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε Τυφθήσονται.

μέλλων δεύτεροσ.
τυπήσομαι τυπήσῃ τυπή
σεται. τυπησόμεθον τυ/
πήσεσθον τυπήσεσθον. τυ
πησόμεθα τυπήσεσθε τυ
πήσονται. μετόλίγον μέλ
λων. τετύψομαι τετύψῃ
τετύψεται. τετυψόμεθον
τετύψεσθον τετύψεσθον.
τετυψόμεθα τετύψεσθε τε/
τύψονται. μέσος ἀόρι/
σθος πρῶτος. ἐτυψάμην
ἐτύψω ἐτύψατο. ἐτυψά
μεθον ἐτύψασθον
ἐτηψάσθην. ἐτυψάμεθα
ἐτυψασθε ἐτύψαντο.

μέσος ἀόριστος δεύτεροσ.
ἐτυπόμην ἐτύπου
ἐτύπετο.
ἐτυπόμεθον
ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην.
ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε
ἐτύποντο.

Futurum secūdum.
Verberabor ris uel re
bit̃. uerberabimur nos
duo. mini uos duo. būt̃
illi duo. uerberabimur
mini bunt̃. Paulo post
Futur̃. uerberabor ris
uel re bit̃. uerberabīur
duo. mini duo. būt̃ duo
uerberabimur mini bū
tur. Mediū Infinitū
primū. Verberat⁹ sum
uel fui. es uel sti. ē ul̃ it.
uerberati sum⁹ uel m⁹
duo. estis uel stis duo. st̃
uel r̃t duo. rati sum⁹ uel
m⁹. estis ul̃ is. st̃ rūt l̃ re
Mediū infinitū secūdū.
uerberatus sū uel fui. es
uel sti. ē ul̃ it. uerberati
sum⁹ uel mus duo. estis
uel stis duo. sūt rūt uel
re duo. uerberati sum⁹
uel mus. estis uel stis. st̃
rūt uel re.

Mediũ Futurũ primũ.
Verberabor eris uel re
bit̃. uerberabĩur duo.
mini duo. bũt̃ duo. uer
berabĩur mini bunt̃.
Mediũ futurũ ſecũdũ.
Verberabor eris uel re
bit̃. bĩur duo. mini duo
bunt̃ duo. uerberabĩur
bimini buntur.
Imperatiua pręſens.
Verberare beret̃. uerbe
remini duo. rẽtur duo.
uerberemini rẽtur.
Pluſq̃pfectũ. uerberatꝰ
fuiſſes. uerberatꝰ fuiſſet
uerberati fuiſſetis duo.
rati fuiſſent duo. uerbe
rati fuiſſetis. rati fuiſſẽt
Infinitũ primũ. Verbe
rator tu. rator ille. rami
nor uos duo. rantor illi
duo. raminor rãtor.
Infinitũ ſcd̃m. uerberã
tor tu. tõ ille. rãinor uos

μέσος μέλλον πρῶτος.
Τύψομαι τύψη τύψεται.
Τυψόμεθον τύψεσθον τύ
ψεσθον. Τυψόμεθα τύψε
σθε τύψονται.
μέσος μέλλον δεύτερος.
τυποῦμαι τύπτη τυπεῖται
Τυποῦμεθον Τυπεῖσθον
Τυπεῖσθον. Τυπούμεθα
Τυπεῖσθε. τυποῦνται.
προσακτικὰ ἐνεστῶσ.
Τύπτου τυπτέσθω. Τύπτ/
τεσθον τυπτέσθων. Τύπτ
τεσθε. Τυπτέσθωσαν.
ὕπρεσον τέλικος.
Τέτυψο τετύφθω.
Τέτυφθον τετύφθων.
τέτυφθε τετύφθωσαν.
ἀόριστος πρῶτος.
Τύφθητι τυφθήτω.
τύφθητον τυφθήτων.
τύφθητε τυφθήτωσαν.
ἀόριστος δεύτερος.
τύπτηθι τυπτήτω. τύπτητον

τυπτήτων. τύπτητε τυ/
πτήτωσαν.
μέσος ἀόριστος πρῶτος.
τύψαι τυψάσθω.
τύψασθον τυψάσθων.
τύψασθε τυψάσθωσαν.
μέσος ἀόριστος δεύτερος.
τύπτου τυπέσθω.
τύπεσθον τυπέσθων.
τύπεσθε τυπέσθωσαν.
ἐυκτικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτ.
τυπτοίμην τύπτοιο τύπ/
τοιτο. τυπτοίμεθον τύπ/
τοισθον. σθην. τυπτοί
μεθα τύπτοισθε. τοιντο.
παρακείμενος. τετυμμένος
εἴην. εἴης. εἴη. τετυμμένω.
εἴητον. εἴητην. τετυμμενοι.
εἴημεν. εἴητε. εἴησαν.
ἀόριστος πρῶτος.
τυφθείην τυφθείης τυφθείη
τυφθείητον τυφθείητην.
τυφθεῖημεν. τυφθείητε. τυφ
θείησαν. ἀόριστος δεύτερος.

duo. rãtor illi duo. rami
nor rãtor. Mediũ ĩfini/
tũ primum. uerberator
tu. tor ille. uerberãinor
uos duo. rãtor illi duo.
uerberaminor rãtor.
Mediũ ĩfinitũ ſecũdũ.
uerberator tu. rator ille
ramĩor uos duo. rantor
illi duo. raminor rãtor.
Optatiua paſſiua p̃ſẽs.
utinã uerberarer riſ uel
re reť. uerberarẽur nos
duo. mini uoſ duo. renť
illi duo. uerberarẽur. ni
rẽť. p̃teritũpfcm̃. utinã
uerberatꝰ eſſem ſes ſet.
uerbẽati eẽmꝰ duo. rati
eẽtis duo. rati eſſẽt duo.
uerberati eẽmꝰ. rati. tis.
rati eſſẽt. Infinitũ p̃mũ
ũt uerberer reris uel re
re reť. remur duo. rẽini
duo. rẽť duo. remur. ni.
rẽť. Infinitũ ſecũdũ.

Vtinã uerberer reris uel rere ret. uerberẽur duo remini duo. rent duo. uerberemur mini rẽt. Futurũ primũ utinã uerberer reris uel rere ret. uerberemur duo. mini duo. rent duo. uerberemur remini rentur. Futurum ſecundum. utinã uerberer reris uel rere retur. uerberemur duo. mini duo. rentur duo. uerberemur mini rẽt. Paulo poſt futurũ. utinã iãiã uerberer reriſ uel rere ret. uerberẽur duo. remini duo. rẽtur duo. uerberẽur mini rẽt. Mediũ ĩfinitũ primũ utinã uerberatus fuerĩ. rat9 fueris. rat9 fuerit. rati fuerĩuſ duo. rati fueritis duo. rati fuerĩt duo.

τυπειην τυπειησ τυπειη. τυπειητον τυπειητην. τυπειημεν τυπειητε τυπειησαν. μελλων πρωτος. τυφθησοιμην τυφθησοιο τυφθησοιτο. τυφθησοιμεθον τυφθησοισθον τυφθησοισθην. τυφθησοιμεθα τυφθησοισθε τυφθησοιντο. μελλων δευτερος. τυπησοιμην τυπησοιο τυπησοιτο. τυπησοιμεθον τυπησοισθον τυπησοισθην. τυπησοιμεθα τυπησοισθε τυπησοιντο. μεθολιγον μελλων. τετυψοιμην τετυψοιο τετυψοιτο. τετυψοιμεθον τετυψοισθον τετυψοισθην. τετυψοιμεθα τετυψοισθε τετυψοιντο. μεσος αοριστος πρωτος. τυψαιμην τυψαιο τυψαιτο. τυψαιμεθον τυψαισθον τυψαισθην.

τυψάμεθα τύψεσθε τύψαιντο. μέσος ἀόριστος δεύτερος. τυποίμην τύποιο τύποιτο. τυποίμεθον τύποισθον τυποίσθην. τυποίμεθα τύποισθε τύποιντο. ἀ. μέλλον μέσος. τυψοίμην τύψοιο τύψοιτο. τυψοίμεθον τύψοισθον τυψοίσθην. τυψοίμεθα τύψοισθε τύψοιντο. μέσος μέ:β. τυποίμην τυποῖο τυποῖτο. τυποίμεθον τυποῖσθον τυποίσθην. τυποίμεθα τυποῖσθε τυποῖντο. ὑποτακτικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος. ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. τυπτώμεθον τύπτησθον. σθον. τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται, παρακείμενος.

uerberati fuerīus. rati fueritis. rati fuerīt. Mediū īfini tū ſecūdū. ūt uerberatꝰ fuerī. ratus fueris. ratus fuerit. uerberati fuerīus duo. rati fueritis duo. rati fuerīt duo. rati fuerimꝰ. rati fueritis. rati fuerint. Primū futurū mediū. ūt uerberatꝰ fuerī. ratus fueris. ratꝰ fuerit. uerberati fuerīus duo. rati fueritis duo. rati fuerīt duo. rati fuerīus. rati. ritis. rati. rīt. Mediū futurꝫ ſecūdū. utinā uerberatꝰ fuerī. ratꝰ fueris. ratꝰ fuerit. rati fuerīꝰ duo. rati fueritis duo. rati fuerīt duo. rati fuerīus. rati. ritis. rati fuerint. Subiunctiua paſſiua. præſens. cum uerberer reris uel rere retur. uerberemur duo. mini duo rēr duo. uerberemur mini rēr. Præteritūpfectum.

cū uerberatꝰ fuiſſē. ratꝰ ſes. ratus ſet. uerberati fuiſſēus duo. rati. ſetis duo. rati. ſent duo. uerberati fuiſſēus. rati ſetis. rati. ſēt. Infinitū ꝑmū. Cū uerberatꝰ ero. ratꝰ eris. ratꝰ erit. uerberati erīꝰ duo. rati eritis duo. rati erīt duo. uerberati erīꝰ. rati eritis. rati erūt. Infinitū ſecundū. cū uerberatꝰ fuero. ratꝰ ris. ratꝰ rit. rati fuerīꝰ duo. rati fueritis duo. rati fuerīt duo uerberati fuerīus. rati ritis. rati rīt. Mediū īfinitū primū cum uerberatꝰ fuero. ratus fueris. ratꝰ fuerit. rati fuerīus duo. rati ritis duo. rati fuerīt duo. rati fuerīus rati fueritis. rati fuerīt. Mediū Infinitū ſecūdū. cū uerberatꝰ fuero. ratꝰ fueris. ratꝰ fuerit. rati fuerīꝰ duo. rati ritis duo. rati rint duo.

τετυμμένος ἐὰν ὦ. ἦς. ἦ. τετυμμένω ἐὰν ἦτον. ἦτον. τετυμμένοι ἐὰν ὦμεν. ἦτε. ὦσιν.

ἀόριστος πρῶτος.

ἐὰν τυφθῶ τυφθῆς τυφθῆ. τυφθῆτον τυφθῆτον.

τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσιν. ἀόριστος. β.

ἐὰν τυπῶ τυπῆς τυπῆ. τυπῆτον τυπῆτον.

τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσιν. μέσος ἀόριστος πρῶτος. ἐαν τύψωμαι τύψη τύψητε. τυψόμεθον τύψησθον τύψησθον. τυψώμεθα. τυψησθε τύψωνται. ἀόριστος πρῶτος. β. ἐὰν τύπωμαι τύπη τύπηται. τυπώμεθον τύπησθον τύπησθον.

τυπώμεθα τύπησθε
τύπωνται. ἀσαρέμφατα
παθητικὰ ἐνεστώς.
τύπεσθε. παρακείμενος.
τετύφθαι. ἀόριστος πρῶτος.
τύφθηναι. ἀόριστος δεύτερος
τυπῆναι. μέλλον πρῶτος.
τυφθήσεσθε. μέλλον δεύ/
τερος. τυπήσεσθε.
μετόλίγον μέλλον.
τέτύψεσθε. μέσος ἀόριστος
πρῶτος. τύψασθαι. μέσος
ἀόριστος. β. τύπέσθαι.
μέσος μέλλον. ά.
τύψεσθε. μέσος μέλλον. β.
τυπεῖσθε.
μετοχὰι ἐνεστὼς.
ὁ τυπτόμενος. τοῦ. νου.
ἡ τυπτομένη. τῆς. μένης.
τὸ τυπτόμενον. τοῦ. νου.
παρακείμενος.
ὁ τετυμμένος. τοῦ. νου.
ἡ τετυμμένη. τῆς. μένης.
τὸ τετυμμένον. τοῦ. μένου.
ἀόριστος πρῶτος.

uerberati fuerimus. rati
ritis. rati rīt. Infinitua
passiua præsens.
Verberari. p̄t̄itū p̄scm̄.
uëberatū ēe. Infinitū. i.
uerberatū. se. īfinitū. ii.
Verberatū. se. Futur̄. i.
uerberatū iri. Futur̄. ii.
Verberatum iā iam iri.
Mediū īfinitū Primū.
uerberatū iri. paulo p⁹
futur̄. Verberatū esse.
Me. Infinitū. ii. Verbe/
ratū fuisse. Me. futuꝫ. i.
Verberatū iri. Me. futu
rū. ii. Verberatū iri.
Participia præsens.
Ille q uëberat̄. h⁹ q rat̄.
Illa q̄ uëberat̄. h⁹ q̄ rat̄.
Illud qd̄. rat̄. h⁹ qd̄ rat̄.
Præteritū p̄fectū.
Hic uerberatus. berati.
Hæc uerberata. beratę.
Hoc uerberatum. rati.
Infinitū primū.

Hic uerberatus. rati.
Hæc uerberata. ratæ.
Hoc uerberatum. rati.

Infinitū ſecundū.

Hic uerberatus. rati.
Hæc uerberata. ratæ.
Hoc uerberatum. rati.

Futurū primum.

Hic uerberandus
uerberandi.
Hæc uerberanda. rãdę.
Hoc uerberandū. rãdi.

Futurꝫ ſecundū.

Hic uerberãdus. randi.
Hæc uerberãda. randę.
Hoc uerberãdum. rãdi.

Paulo poſt futurꝫ.

Ille ꝙ uerberatus erit.
illius ꝙ ratus erit.
Illa quę uerberata erit.
illius quę rata erit.
Illud ꝙd uerberatū erit
illius ꝙd ratū erit.

Mediū īfinitū primū.

ὁ τυφθὴς. τοῦ τυφθέντος.
ἡ τυφθεῖσα. τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθὲν. τοῦ τυφθέντος.

ἀόριστος δεύτερος.

ὁ τυπείς. τοῦ τυπέντος.
ἡ τυπεῖσα. τῆς τυπείσης.
τὸ τυπὲν. τοῦ τυπέντος.

μέλλων πρῶτος.

ὁ τυφθησόμενος.
τοῦ τυφθησομένου.
ἡ τυφθησομένη. τῆς. νης.
τὸ τυφθησόμενον. τοῦ. νου.

μέλλων δεύτερος.

ὁ τυπησόμενος. τοῦ. νου.
ἡ τυπησομένη. τῆς. νης.
τὸ τυπησόμενον. τοῦ. νου.

μετὸλίγον μέλλον.

ὁ τετυψόμενος.
τοῦ τετυψομένου.
ἡ τετυψομένη.
τῆς τετυψομένης.
τὸ τετυψόμενον.
τοῦ τετυψομένου.

μέσος ἀόριστος πρῶτος.

ὁ τυψάμενος. Ille q uerberatus fuit.
τοῦ τυψαμένου. illius q ratus fuit.
ἡ τυψαμένη. Illa quę uerberata fuit.
τῆς τυψαμένης. illius quę rata fuit.
τὸ τυψάμενον. Illud qđ uerberatū fuit
τοῦ τυψαμένου. illius qđ ratū fuit.
μέσος ἀόριστος δεύτερος. Mediū īfinitū ſecūdū.
ὁ τυπτόμενος. Ille qui uerberatꝰ fuit.
τοῦ τυπτομένου. illius qui ratus fuit.
ἡ τυπτομένη. Illa quæ uerberata fuit.
τῆς τυπτομένης. illius quæ rata fuit.
τὸ τυπτόμενον. Illud qđ uerberatū fuit.
τοῦ τυπτομένου. illiꝰ quod. ratū fuit.
μέσος μέλλων πρῶτος. Mediū Futurū primū.
ὁ τυψόμενος. Ille qui uerberatꝰ fuit.
τοῦ τυψομένου. illius qui. ratus fuit.
ἡ τυψόμενη. Illa quę uerberata fuit.
τῆς τυψομένης. illlus quæ. rata fuit.
τὸ τυψόμενον. Illud qđ uẽberatū fuit.
τοῦ τυψομένου. illiꝰ quod. ratū fuit.
μέσος μέλλων δεύτερος. Mediū futurꝫ ſecundū.
ὁ τυπτούμενος. τοῦ .μένου. Hic uerberādus. rādi.
ἡ τυπτουμένη. τῆς .μένης. Hæc uerberāda. rādæ.
τὸ τυπτούμενον. τοῦ .νου. Hoc uerberādū. randi.

Præteritum Passiuum ab suo Actiuo fit: mutatione finis in μαι. ut Seminaui semĩatus sũ.

De uerbis Circũflexis.

Verba Circunflexa a sexta Coniugatione Varitonorum per Synæresim fiut. ut facio facio. Sunt autem hoꝝ cõiugationes tres. quarum prima perfectum in Varitonis per. εω. habet. ut finio finio. & in futuro ante. σω. η. habet. ut faciam: præter Perdo perdo. Gero gero. sufficio sufficio uoco uoco. laudo laudo uerecũdor uerecũdor. ꝑficio ꝑficio: quæ futurũ per. εσω. faciũt. ut ꝑdã. finiam.

Indicatiua actiua ꝑsens.

ὁ παρακείμενος παθητικὸς ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται. τροπὴ τοῦ τέλοις εἰσμαι. οἷον ἔσπαρκα ἔσπαρμαι

περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων. Τὰ περισπώμενα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων κατὰ συναίρεσιν γίνονται. οἷον ποιέω ποιῶ. εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι τρεῖς. ὧν ἡ πρώτη τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ εω ἔχει. οἷον τελέω τελῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σω τὸ. η. ἔχει. οἷον ποιήσω. πλὴν τοῦ ὀλέω ὀλῶ. φορεώ φορῶ. ἀρκέω ἀρκῶ. καλέω καλῶ. αἰνέω αἰνῶ. αἰδέω αἰδῶ. τελέω τελῶ. διὰ τοῦ εσω τὸν μέλλοντα ποιεῖ. οἷον ὀλέσω. τελέσω.

ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς.

ποιέω.ῶ. ποιεῖς.εῖς. ποι
εῖ. εῖ. ποιεῖτον.εῖτον. ποιεῖ
τον.εῖτον. ποιοῦμεν.οῦμεν
ποιεῖτε. εῖτε. ποιοῦσιν.
οῦσιν. παρατατικὸς.
ἐποιέον.ουν. ἐποίεες.εις.
ἐποιεεν.ειν. ἐποιεέτον.εῖτον
ἐποιεέτην.εἴτην. ἐποιέο/
μεν ἐποιεέτε ἐωοιέον.

προσακτικὰ.ἐνεστῶσ.
ποίεε.εἰ. ωοιεέτω. εἴτω.
ποιεέτον ποιεέτων.
ποιέετε ποιεέτωσαν.

εὐκτικὰ ἐνεστὼς.
ποιέοιμι ποιέοισ ποιέοι.
ποιέοιτον ποιεοίτην. ποιέ/
οιμεν ποιέοιτε ποιέοιεν.

ὑποτακτικὰ ἐνεστὼς.
ἐὰν ποιέω ποιέησ ποιέη.
ποιέητον ποιέητον.ἦτον.
ποιέωμεν ποιέητέ ποιέω/
σιν. ἀπαρέμφατα ἐνεστὼς.
ποιέειν. καὶ οἱ λοιποὶ χρό
νοι ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις
κλίνονται.

Facio facis facit
Facitis uos duo.faciunt
illi duo. Facimus
facitis faciunt.

Pręteritũ ĩpfectũ.
Faciebam faciebas
faciebat.faciebatis duo.
faciebant illi duo.Facie
bamus batis bant.

Imperatiua p̃ſens.
Fac faciat.
faciatis duo.faciãt duo.
faciatis faciant.

Optatiua. p̃ſens.
Vtinã facerem res ret.
faceretis duo.rent duo.
faceremus retis rent.

Subiũctiua pręſens.
cũ faciam facias faciat.
faciatis duo.faciãt duo.
faciamus faciatis faciãt.

Infinitiua p̃ſens.
Facere. & cętera tẽpora
ſimiliter uaritõis decli/
nãtur.

Participia præſens.
Hic faciens huius facientis.
Hæc faciẽs hꝰ faciẽtis.
Hoc faciens hꝰ faciẽtis.
Indicatiua paſſiua p̃ſés.
Fio fis fit.
fimus duo. fiunt duo. Fimus
fitis fiunt.

Pręteritũ ip̃fectum.
Fiebam fiebas
fiebat. Fiebatis duo.
fiebant duo. Fieba
mus fiebatis fiebant.

Imperetiua p̃ſens.
Fias fiat.
fiatis uos duo. fiant illi
duo, fiatis fiãt. Optatía
p̃ſens. Vtinã fierem fie
res fieret. fieretis duo.
fierent duo. Fieremus
fieretis fierent.

Subiunctiua p̃ſens. cũ

μετοχὴ ἐνεστῶς.
ὁ ποιέων ποιῶν. τοῦ
ποιέοντος τοῦ.
ἡ ποιέουσα. τῆς ποιεούσης.
τὸ ποιέον. τοῦ ποιέοντος.
ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτ.
ποιέομαι. οῦμαι ποιεῖ ποι
έεται. ποιεόμεθον ποιεέ/
σθον ποιεέσθον. ποιεόμε/
θα ποιέεσθε ποιέονται.

παρατατικὸς.
ἐποιεόμην. οῦμην ἐποιέου
ἐποιέετο. ἐποιεόμεθον ἐ/
ποιέεσθον. εῦμην. ἐποιεόμε
θα ἐποιεέσθε ἐποιέοντο.

προστακτικὰ ἐνεστῶς.
ποιέου. οῦ. ποιεέσθω. εισθω
ποιεέσθον ποιεέσθων. ποιε
έσθε. εέσθωσαν. εὐκτικὰ.
ἐνεστῶς. ποιεοίμην ποι/
έοιο ποιέοιτο. ποιεοίμεθον
ποιεοισθον. εοίσθην. ποιεοί
μεθα. ποιεοισθε. εοίντο.

ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς. ἐὰν

ποιέομαι ποιεῖ ποιεῖται. ποιεόμεθα ποιεῖσθον. ποιεῖσθην. ποιεόμεθα ποιεῖσθε ποιεόνται.

ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς. ποιέεσθαι. εἶσθαι. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις. μετοχὴ ἐνεστῶς. ὁ ποιεόμενος. τοῦ. νου. ἡ ποιεομένη. τῆς. μένης. τὸ ποιεόμενον. τοῦ. νου. εω. ω. εει. ει. εο. ου. εε. ει. οου. ου. εοι. οι. εη. η.

περὶ δευτέρας συζυγίας. Δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστὶν ἧς τὸ ἐν τελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ αω φέρεται. οἷον γελάω γελῶ. βοάω βοῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σω. τὸ α. ἢ τὸ η. ἔχει. οἷον γελάσω. βοήσω. ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς. βοάω βοᾷς βοᾷ.

fiam fias fiat. Fiatis duo, fiant duo. Fiamus fiatis fiant.

Infinitiua p̃sens. Fieri. & reliqua tẽpora. similiter Varitonis.

Participia p̃sens. Hic fiens huius fientis. Hæc fiens huius fiẽtis. Hoc fiens huius fiẽtis. εω. ω. εει. ει. εο. ου. εε. ει. οου. ου. εοι. οι. εη. η.

De secũda cõiugatõe. Secunda cõiugatio Circũflexorum est cuius p. fectum in uaritono per αω. profertur. ut rideo rideo. clamo clão. & in futuro ante. σω. α. uel. η. habet. ut Ridebo: Clamabo.

Indicatiua actiua p̃sens. Clamo clamas clamat.

clamatis duo. mãt duõ.
clamamus matis mãt.

Præteritũpfectum.

Clamabam abas abat.
clamabãꝫ duo. bãt duo.
clamabamus batis bãt.

Imperatiua p̃sens.

Clama met. clãetis duo
clamẽt duo. clãetis ent.

Optatiua p̃sens.

ntinã uociferarẽ res ret.
uociferaretis duo. rarẽt
duo. uociferarẽꝫ tis rẽt.

Subiũctiua p̃sens.

Cũ uociferem res ret.
uociferetis duo. ciferẽt
duo. uociferẽus tis rẽt.

Infinitiua p̃sens.

Vociferare. & reliqua ꝙ
conſequentiam.

Participia præſens.

Hic clamãs huiꝫ mãtis.
Hęc clamãs hꝫ mantis.
Hoc clamãs hꝫ mantis.

βοάετον βοάετον.
βοάομεν βοάετε βοάουσιν.

παρατατικὸς.

ἐβοάον. ων. ἐβοάες. ας. ἐ/
βοάε. ἐβοάετον ἐβοαέτην.
ἐβοάομεν ἐβοάετε ἐβόαον.

προστατικὰ ἐνεστὼς.

βόαε βοαέτω. βοάετον
βοάετων. βοάετε βοάετω/
σαν. εὐκτικὰ ἐνεστὼς.
βοάοιμι βοάοις βοάοι.
βοάοιτον βοαοίτην.
βοάοιμεν βοάοιτε βοάοιεν.

ὑποτακτικὰ ἐνεστὸς.

ἐὰν βοάω βοάης βοάη.
βοαήτον βοαήτην.
βοάωμεν βοαήτε βοάωσιν.

ἀπαρέμφατα ἐνεστὼς.

βοάειν. καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ
τὴν ἀκολουθίαν.

μετοχὰι ἐνεστὸς.

ὁ βοάων. ὢν. τοῦ βοάοντος
ἡ βοάουσα. τῆς βοαούσης.
τὸ βοάον. τοῦ βοάοντος.

ὁριστικὰ παθιτικὰ ἐνεστος.
βοάομαι. ῶμαι. βοάη βοά/
εται. βοαόμεθον βοάεσθον
βοάεσθον. βοαόμεθα βοά
σθε. βοάονται.

παρατατικὸς.
ἐβοαόμην. ἐβοάου ἐβοάετο.
ἐβοαόμεθον ἐβοάεσθον.
ἐβοαέσθην. ἐβοαόμεθα
ἐβοάεσθε ἐβοάοντο.

προστακτικὰ ἐνεστὼς.
βοαόυ. ῶ. βοαέσθω. βοάε/
σθον βοάεσθον. βοάεσθε
βοαέσθοσαν.

ἐυκτικὰ ἐνεστὼς.
βοαόιμην. ῶμην. βοαοίο.
βοάιτο. βοαόιμεθον βοάοι/
σθον. αόισθην. βοαοίμεθα
βοάοισθε βοάοιντο.

ὑποτακτικὰ ἐνεστὼς.
ἐὰν βοάωμαι βοάη βοάεται
βοαώμεθον βοάησθον βοάη
σθον. βοαώμεθα βοάησθε
βοαώνται.

Indicatiua passiua p̄sés.
Clamor aris uel are at̄.
clamamini duo. clamāt̄
duo. clamamur mini
clamantur.

Præteritū īpfectum.
Clamabar baris ul̄ bar̄
bat̄. clamabamini duo.
bant̄ duo. clamabamur
bamini bantur.

Impatiua præsens.
Clamare clametur. cla
mēini duo. clamēt̄ duo
Clamemini mētur.

Optatiua p̄sens.
Vtinam clamarer reris
uel rere ret̄. clamarēini
duo. rētur duo. clama/
remur mini rentur.

Subiūctiua p̄sens.
Cū clamer eris uel ere
met̄. clamēini duo. mēt̄
duo. clamēur clamēini
clamentur.

Infinitiua præſens. Clamari. & reliqua per cõſequentiam.

Participia pſens. Ille qui clamatur.

illius qui clamat̃. Illa q̃ clamat̃. illi9 quæ clamat̃. Illud qđ clamat̃. illi9 qđ clamat̃.

ά.ῶ.άει.ᾶ.άε.α.άο.ῶ.άου.ῶ.άοι.ῶ.άη.ᾶ.

De tertia cõiugatõe.

Tertia cõiugatio circũflexorũ habet pfectum Varitoni per .οω. ut Inauro inauro. & in futuro ante .σω. ῶ.habet. ut inaurabo. pręter Aro arabo. Iuro iurabo. īqro īqrā. paſco paſcā. Indicatiꝰ actiua præſens. Inauro inauras inaurat. Inauramus duo. īaurāt duo.

ἀπαρέμφατα ἑνεστῶς. βοᾶσθαι. καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν.

μετοχὴ ἑνεστῶτ.

ὁ βοαόμενος. τοῦ βοαομένου.

ἡ βοαομένη. τῆς βοαομένης. τὸ βοαόμενον. τοῦ βοαομένου.

άω.ῶ.άει.ᾶ.άε.α.άο.ῶ.άου.ῶ.άοι.ῶ.άη.ᾶ.

περὶ τρίτης συζυγίας.

Τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἐχέτω τὸ ἐντελὲς βαρύτονον. Διὰ τοῦ οω. οἷον χρυσόω χρυσῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ ςω τὸ.ω. ἔχει. οἷον χρυσώσω. πλὴν τοῦ ἀρῶ ἀρόσω. ὀμῶ ὀμόσω. ὀδῶ ὀνόσω. βῶ βόσω. ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἑνεστῶς. χρυσόω χρυσοεῖς. σοῖς. χρυσοεῖ. σοῖ. χρυσόετον χρυσόετον.

χρύσόομεν χρύσόετε χρυ
σόουσιν. οῦσιν.
παρατατικὸς. ἐχρύσοον.
σους. ἐχρύσοες. σους.
ἐχρύσοεν. ουν. ἐχρυσόετον
ἐχρυσοέτην. ἐχρυσόομεν
ἐχρυσοέτε ἐχρύσοον.
προστατικά ἐνεστὼς.
χρύσοε. σου. χρυσοέτω.
σοῦτω. χρυσόετον χρυσοέ
των. χρυσοετε χρυσοέτο/
σαν. εὐκτικὰ ἐνεστὼς.
χρυσόοιμι χρυσόοις χρυ/
σόοι. χρυσόοιτον χρυσο/
όιτην. χρυσόοιμεν χρυσό/
οιτε χρυσόοιεν.
ὑποτατικὰ ἐνεστὼς. ἐὰν
χρυσόω χρυσόης χρυσόη.
χρυσόιτον χρυσόιτον.
χρυσόωμεν χρυσόητε χρυ
σόωσιν. ἀπαρέμφατα
ἐνεστος. χρυσόειν. χρυσοῦν
καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.
μετοχὰι ἐνεστος.

Inauramus inauratis in
aurant.

Preteritū īpfectū.
Inaurabam inaurabas.
rabat. inaurabatis duo.
inaurabant duo. inaura
bamus batis bāt.

Imperetiua p̄ſens.
Inaura inauret.
Inauretis duo. inaurent
duo. Inauretis inau/
rēt. Optatiua p̄ſens.
Vtinā inaurem res ret.
Inauretis duo. inaurent
duo. inauremus inau/
retis rent.

Subiūctiua. p̄ſens Cū
inaurē inaures īauret.
īauretis duo. īaurēt duo
Inauremus inauretis in
aurent. Infinitiua
p̄ſēs. Inaurare: īaurare.
& reliqua ſimiliter.

Participia p̄ſens.

Hic inaurans hūius inaurantis. Hæc īaurans huius īaurātis. Hoc inaurans huius īaurātis. Indicatīa passiua p̄sens. Inauror inauraris uel īaurare inaurat. Inauramini duo. inaurantur duo. inauramur inauramini inaurantur.

Præteritū īpfectum. Inaurabar īaurabaris uel bare batur. Inaurabamini duo, inaurabātur duo. Inaurabamur inaurabamini īaurabātur.

Imperatiua p̄sens. Inaurare inauretur. Inauremini duo. īaurēt duo. Inauremini. rent.

Optatiua. p̄sens. Vtinā īaurarer reris uel rere retur. Inauremini duo. inaurentur duo.

ὁ χρυσόων. ὧν. τοῦ χρυσόοντος. ἡ χρυσόουσα. τῆς χρυσόουσης. τὸ χρυσόον. τοῦ χρυσόοντος.

ὁριστικὰ παρατατικὰ ἐνέστώς.

χρυσόομαι. οῦμαι. χρυσόῃ. οῖ. χρυσόεται. χρυσόομεθον. χρυσοέσθον χρυσοέσθον. χρυσόομεθα χρυσόεσθε χρυσόονται.

παρατατικός.

ἐχρυσοόμην. οῦμην. ἐχρυσοόου. ἐχρυσόετο. ἐχρυσοόμεθον. ἐχρυσοέσθον ἐχρυσοέσθην. ἐχρυσόομεθα ἐχυσόεσθε ἐχρυσόοντο.

προστακτικὰ. ἐνεστὼς.

χρυσόου. ου. χρυσόεσθω. οῦσθο. χρυσοέσθον. χρυσοέσθον. χρυσόεσθε. ωσαν.

εὐκτικὰ ἐνεστὼς.

χρυσοοίμην χρυσοοῖο. σοῖτο. χρυσοίμεθον. χρυσόοισθον. χρυσοοίσθην.

χρυσοῦμεθα χρυσόοισθε χρυσόοιντο.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ ἐνεστῶς. ἐὰν χρυσόωμαι. οῦμαι. χρυσοῖ χρυσοῖται. χρυσοώμεθον χρυσόησθον χρυσοῖσθον. χρυσώμεθα χρυσοῖσθε χρυσόωνται.

ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς. χρυσοεσθαι. οῦσθαι. καὶ τὰ ἕτερα ὡσαύτως.

μετοχὰι ἐνεστῶσ.

ὁ χρυσοόμενος.

τοῦ. χρυσοομένου.

ἡ χρυσοομένη. τῆς. μενησ.

τὸ χρυσοόμενον.

τοῦ χρυσοομένου.

ῦω. ῶ. οει. οι. οε. ου. οο. ου. οου. ου. οη. οι. οοι. οι.

περὶ τῶν εἰς μι. λήγοντων ῥημάτων. Τὰ εἰς μι ῥήματα ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων. καὶ ἕκτης τῶν βαρυτόνων γίνονται.

Inaurãremur inaurare/mini inaurarentur.

Subiũctiua passiua præsens. Cũ inaurer ĩaureris uel ĩaurere ret᷑ Inauremini duo.rentur duo.Inauremur inaure mini inaurentur.

Infinitiua p̃sens Inaurari.inaurari.& re/liqua similiter.

Participia p̃sens. Hic qui inauratur. huius q̃ inauratur. Hęc q̃ ĩaurat᷑.hꝫ q̃.rat᷑. Hoc quod inauratur. huiꝫ qd̃ ĩaurat᷑. οω.ῶ. οει. οι. οε. ου. οο. ου. οου. ου. οη.οι.οοι.οι. De in .μι. desinẽtibus uerbis. In.μι.uerba a circunflexis uerbis: & a sexta uaritonorum fiunt.

Prima cõiugatio igitur horum a prima fit. & in actiuo in penultima .H. habet. In passiuo uero.ε. ut Pono pono. Ponor ponor. Futurũ ponam.

Indicatiua actiua pſens.

Pono pōnis nit. ponitis duo.ponũt duo.ponĩus tis nũt.& ionice ponũt.

Pręteritũipfectũ.

Ponebã bas bat. ponebatis duo.bãt duo.põebãus batis bãt. Infinitũ ſecundũ. Ponã nes net. ponetis duo.ponẽt duo ponemus netis nent.

Impatiua pſens.

Pone nat. ponite duo. ponãt duo. ponite nãt. Infinitũ ſecũdũ. Põito tu.to ille.ponitote duo.

ἡ πρώτη οὖν συζυγιά τοὺ τῶν ἀπὸ τῆς πρώτης γίνεται. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ.η.ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχει. ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ δὲ τὸ.ε.οἷον τιθέω τιθῶ τίθημι τίτεμαι. ὁ μέλλον θήσω.

ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστὸς.

τίθημι τίθης τίθησι. τίθετον τίθετον. τίθεμεν τίθετε θεισί. καὶ ἰωνικῶς τιτέασιν.

παρατατικὸς.

ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθη. ἐτίθετον ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν. ἀόριστος δεύτερος. ἔθην ἔθης ἔθη. ἔθετον ἐθέτην. ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν.

προστακτικὰ ἐνεστῶς.

τίθεται τιθέτω. τίθετον τιθέτων. τίθετε τιθέτωσαν.

ἀόριστος δεύτερος.

θὲς θέτω. θέτον

θέτων θέτε θέτωσαν.

ἑυτικὰ ἑνεστὼς.

τιθείην τιθείης τιθείη.
τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν
τιθείητε τιθειήσαν. καὶ τιθεῖεν

ἀόριστος δεύτερος.

θείην θείης θείη.
θείητον θειήτην.
θείημεν θείητε θείησαν.

ὑποτακτικὰ ἑνεστὼς.

ἐὰν τιθῶ τιθῆς τιθῆ.
τιθῆτον τιθῆτον.
τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσιν.

ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν θῶ θῆς θῆ.
θῆτον θῆτον.
θῶμεν θῆτε θῶσιν.

ἀπαρεμφατὰ ἑνεστῶσ.

τιθέναι. ἀόριστος. β.
θεῖναι. καὶ τὰ λοιπὰ.
ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις.

μετοχὰι ἑνεστὼς.

ὁ θιθεὶς. τοῦ τιθέντος.
ἡ τιθεῖσα. τῆς τιθείσης.

pōnūto duo. pōitote to.

Optatiua præſens.

Vtinā ponerem res ret.
poneretis duo. rēt duo.
poneremus retis rent.

Infinitū ſecūdū.

Vtinā ponam nas nat.
pōatis duo. ponāt duo.
ponamus natis nant.

Subiūctiua p̄ſens.

Cū ponam ponas nat.
pōatis duo. ponāt duo.
ponamus natis nant.

Infinitū ſecundum.

Cū poſuero ris rit. po/
ſueritis duo. erint duo.
poſuerimus ritis rint.

Infinitiua p̄ſens.

pōere. Infinitū ſcdm.
poſituꝝ eſſe. & reliqua
ſimiliter Varitonis.

Participia p̄ſens.

Hic ponēs hꝰ ponētis.
Hæc ponēs hꝰ ponētis.

Hoc ponẽs. h⁹ ponẽtis.
Infinitũ ſecundũ.
Hic q poſuit. h⁹ q. ſuit.
Hęc q̃ poſuit. h⁹ q̃. ſuit.
Hoc qđ poſuit. hui⁹ qđ
poſuit. Pręſẽs. Pono.
Pręt̃itũ ĩpfcm̃. Ponebã.
Pręteritũ pfcm̃. poſui.
Ptũmplusq̃pfcm̃. ram.
Infinitũ primũ. poſui.
Infinitũ ſecũdũ. poſui.
Futur. Ponam.
Indicatiua paſſiua p̃ſẽs.
Ponor poneris uel nere
ponit̃. Ponimini duo.
ponũt̃ duo. põimur. ni.
nunt̃. Præteritũ ĩpfcm̃.
ponebar baris uel bare
bat̃. Ponebamini duo.
bãt̃ duo. põebãur mini
bãt̃. Me. ĩfinitũ ſcđm.
poſit⁹ ſũ uel fui. es l̃ ſti.
ẽ uel it. poſiti eſtis duo.
poſiti rũt duo. poſiti fu
im⁹. ſiti ſtis. ſiti fuerũt.

τὸ τιθὲν. τοῦ τιθέντος.
ἀόριστος Δεύτερος.
ὃ θεῖσ. τοῦ θέντοσ.
ἡ θεῖσα. τῆσ θεῖσισ.
τὸ θὲν. τοῦ θὲντοσ.
ἐνεστὼς. τίθημι.
παρατατικὸσ. ἐτίθην.
παρακείμενος. τέθεικα.
ὑπερσυντέλικος. ἐτεθείκειν.
ἀόριστος πρῶτοσ. ἔθηκα.
ἀόριστοσ Δεύτεροσ. ἔθην.
μέλλον. θῆσω.
ὁριστικὰ παθιτικὰ ἐνεστος.
τίθεμαι τίθεσαι ἢ θίθη.
τίθεται τιθέμεθον. τίθεσθον
τιθεσθον. τιθέμετα τίθεσθε
τίθενται. παρατατικὸσ.
ἐτιθεμιν ἐθίθεσο ἢ ἐθίτου
ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθε/
σθον. σθην. ἐτιθέμεθα. θεσθε.
ἐτίθεντο. μέσος ἀόριστος. β.
ἐθέμην ἐθέσο ἢ ἔθου ἔθετο.
ἐθεμεθον ἔθεσθον ἐθέσθην.
ἐθέμεθα ἔθεσθε ἔθεντο.

προστακτικὰ ἐνεστῶς.

τίθεσο ἢ τίθου. τιθέσθω.
τίθεσθον. τιθέσθων.
τίθεσθε τιθέσθωσαν.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

θοῦ. θέσθω.
θέσθον θέσθων.
θέσθε θέσθωσαν.

εὐκτικὰ ἐνεστῶς.

τιθείμην τιθεῖο ἢ τιθεῖτο.
τιθείμεθον τιθεῖσθον. σθην.
τιθείμεθα τιθεῖσθε. τιθεῖντο.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

θείμην θεῖο θεῖτο.
θείμεθον θεῖσθον θείσθην.
θείμεθα θεῖσθε θεῖντο.

ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.

ἐὰν τιθῶμαι τιθῇ τιθῆται.
τιθώμεθον. τιθῆσθον. σθον.
τιθώμεθα τιθῆσθε. θῶνται.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν θῶμαι θῇ θῆται.
θώμεθον θῆσθον θῆσθον.
θώμεθα θῆσθε θῶνται.

Impatiua præſens.

Ponere Ponatur.
Ponimini duo. nãt duo
Ponimini ponãtur.
Mediũ ĩfinitũ ſecũdũ.
Ponitor tu. põitor ille.
põiminor duo. tor duo.
poniminor. nuntor.

Optatiua. pſens. cũt
põerer reris ul rere ret.
põeremini duo rẽt. duo
poneremur mini. rent.

Me. Infinitũ ſcdm.
Vt poſit9 fuiſſẽ ſes. ſet.
poſiti ſetis duo. ſiti ſẽt
duo. poſiti ſem9. tis. ſẽt.

Subiunctiua pſens.
Cũ ponar. ris. ul re. nat
ponamini duo. nãt duo
ponamur mini. nant.

Me. Infinitũ ſcdm.
Cũ poſit9 fuero ris. rit.
poſiti. ritis duo. rĩt duo.
poſiti fuerim9. tis. rint.

Infinitiua p̃ſens.
Poni. Mediũ ĩfinitũ ſecũdũ. Poſitũ fuiſſe. & reliqua ſimiliter.

Participia præſens.
Ille q̃ põit. illiꝰ q̃ põit.
Illa q̃ ponit. illiꝰ q̃ nit.
Illd qd̃ põit. illiꝰ q̃ nit.
Mediũ ĩfinitũ ſecũdũ.
Hic poſitꝰ. huiꝰ poſiti.
Hęc poſita. huiꝰ poſitę.
Hoc poſitũ. huiꝰ poſiti.

De ſecũda cõiugatõe: uerboꝝ in. μι.

Secunda coniugatio in μι. fit a ſecunda circũflexorum: & in actiuo. η. habet in penultima. In paſſiuo autem. α. ut Siſto: ſiſto. & paſſiuum Siſtor. & futurum ſiſtam.

Indicatiua actiua p̃ſẽs.
Siſto ſiſtis ſiſtit.

ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
Τίθεσθαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος. θέσθαι. καὶ τὰ λοιπὰ ὅμοίος.

μετοχὴ ἐνεστῶς.
ὁ τιθέμενος τοῦ τιθεμένου.
ἡ τιθεμένη τῆς τιθεμένης.
τὸ τιθέμενον. τοῦ νόυ.
μέσος ἀόριστος δεύτερος.
ὁ θέμενος. τοῦ θεμένου.
ἡ θεμένη. τῆς θεμένης.
τὸ θέμον. τοῦ θεμένου.

περὶ. β. συζυγίας τῶν εἶς μί. Δευτέρα συζυγία τῶν εἶς μί γίνεται ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ η ἔχει ἐν τῇ παραλιγούσῃ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ δὲ τὸ α. οἷον ἵστάω. ῶ. ἵστημι. καὶ τὸ παθητικὸν ἵσταμαι. καὶ ὁ μέλλον στήσω. ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἑνεστὼς. ἵστημι ἵστης ἵστησιν.

ἵστατον ἵστατον.
ἵσταμεν ἵστατε ἱστᾶσιν.
παρατατικὸς.
ἵστην ἵστης ἵστη. ἵστατον
ἱστάτην. ἵσταμεν
ἵστατε ἵστασαν. ἀόριστος
δεύτερος. ἔστην ἔστης ἔστη.
ἔστητον ἐστήτην.
ἔστημεν ἔστητε ἔστησαν.
προστακτικὰ ἐνεστῶς.
ἵστηθι ἱστάτω. ἵστατον
ἱστάτων. ἵστατε ἱστάτωσαν.
ἀόριστος δεύτερος.
στῆθι στήτω. στῆτον
στήτων. στῆτε στήτωσαν.
εὐκτικὰ ἐνεστῶς.
ἵσταιην ἵσταιης ἵσταιη.
ἵσταιητον ἱσταιήτην.
ἵσταιημεν ἵσταιητε ἵσταιησαν.
ἀόριστος δεύτερος.
σταίην σταίης σταίη.
σταίητον σταιήτην. σταίημεν
σταίητε σταιήσαν καὶ σταῖεν.
ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.

ſiſtitis duo. ſiſtunt duo.
ſiſtimus ſiſtitis ſiſtunt.
Pręteritũ ĩpfectũ.
Siſtebã bas bat. ſiſtebã9
duo. ſiſtebãt duo. Siſte/
bam9 tis bãt. Infinitũ
ſecundũ. Steti ſti ſtit.
ſtetiſtis duo. terũt duo.
ſtetim9 ſtetiſtis ſteterẽt.
Imperatiua p̃ſens.
Siſte ſiſtat. Siſtatis duo.
ſiſtãt duo. ſiſtatis ſiſtãt.
Infinitum ſecũdũ.
Stato tu. ato ille. ſtatote
duo. ãto duo. ſtatote. to.
Optatiua p̃ſens.
Vtinã ſiſterem res ret.
ſiſteretis duo. rẽt duo.
ſiſteremus retis rent.
Infinitũ ſecũdũ.
Vtinã ſtetiſſem ſes ſet.
ſtetiſſetis duo. ſent duo.
ſtetiſſemus ſetis ſent.
Subiũctiua pręſens.

Cum ſiſtī as at. ſiſtatis
duo. ſiſtāt duo. ſiſtamus
tis ſiſtāt. Infinitū ſcđ;.
Cū ſtetero ris rit. ritis
duo. rint duo. ſteterīus
tis rīt. Infinitiua p̄ſēs.
ſiſtere. Infinitū. ū. ſte/
tiſſe. & reliq̄ ſimiliter.

Participia pręſens.

Hic ſiſtēs. huiꝰ ſiſtētis.
Hęc ſiſtēs. huiꝰ ſiſtētis.
Hoc ſiſtēs. huiꝰ ſiſtētis.

Infinitū ſecundum.

Hic ſiſtēs. huiꝰ ſiſtētis.
Hęc ſiſtēs. huiꝰ ſiſtētis.
Hoc ſiſtēs. huiꝰ ſiſtētis.

Præſens. Siſto.
Pręteritū̄ pfcm̄. ſiſtebā
Præteritū̄ pfectū̄. ſteti.
Ptm̄ pluſq̄pfcm̄. ſteterā
Infinitū primū. ſiſtam.
Infinitū ſecūdū. ſiſtam.
Futurum. ſiſtam.
Indicatiua paſſiua p̄ſēs.

ἐὰν ἵστω ἵστᾱς ἵστᾱ. ἵστᾶτον
ἵστᾶτον. ἵστῶμεν ἵστᾶτε
ἵστῶσιν. ἀόριστος. β.
ἐὰν στῶ στῆς στῆ. στῆτον
στῆτον. στῶμεν στῆτε στῶσιν.
ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
ἵστάναι. ἀόριστ. β. στῆναι.
καὶ τὰ λοιπὰ ὁμόιος.
μετοχὰι ἐνεστῶς.
ὁ ἱστὰς. τοῦ ἱστάντος.
ἡ ἱστᾶσα. τῆς ἱστάσης.
τὸ ἱστὰν τοῦ ἱστάντος.
ἀόριστος Δεύτερος.
ὁ στὰς. τοῦ στάντος.
ἡ στᾶσα. τῆς στάσης.
τὸ στὰν τοῦ στάντος.
ἐνεστὼς. ἵστημι.
παρατατικὸς. ἵστην.
παρακείμενος. ἕστηκα.
ὑπερσυντέλικος. εἱστήκειν.
ἀόριστος πρῶτος. ἔστησα.
ἀόριστος Δεύτερος. ἔστην.
μέλλων. στήσω.
ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶς.

ἵσαμαι ἵσασαι ἵσασαι.
ἱσάμεθον ἵσασθον. ἵστον.
ἱσάμεθα ἵσασθε ἵστανται.

παρατατικὸς.

ἱστάμην ἵστασο ἵστατο.
ἱστάμεθον ἵστασθον. ἵστην.
ἱστάμεθα ἵστασθε ἵσταντο.

προστακτικὰ ἐνεστῶς.

ἵστασο καὶ ἵστω ἵστασθω.
ἵστασθον ἵστάσθον.
ἵστατε ἱστάσθωσαν.

εὐκτικὰ ἐνεστὸς.

ἱσταίμην ἵσταιο ἵσταιτο.
ἱστάιμεθον ἵσταισθον. ἵστην.
ἱσταίμεθα ἵσταισθε ἵσταιντο

ὑποτακτικὰ ἐνεστὸς.

ἐὰν ἵστωμαι ἵστᾶ ἵστᾶται.
ἵστώμεθον ἵστασθον. ἵστον.
ἱστώμεθα ἵστασθε ἵστῶνται.

ἀπαρέμφατα ἐνεστὸς.

ἵστασθε. καὶ οἱ ἕτεροι χρόνοι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις βαρυτόνοις κλίνονται.

μετοχὰι ἐνεστὼς.

Siſtor ſiſteris uel re tur.
ſiſtiini duo. ſiſtũ duo.
ſiſtiur ſiſtimini ſiſtũ.

Præteritũ ipfectum.

Siſtebar ris uel re bat.
ſiſtebãini duo. bãt duo.
ſiſtebamur mini bant.

Imperatiua prẽſens.

Siſtere ſiſtatur.
ſiſtãini duo. ſiſtãt duo.
ſiſtamini ſiſtantur.

Optatiua præſens.

ũt ſiſterer reris uel rere et.
ſiſterẽini duo. rẽt duo.
ſiſteremur remini rẽt.

Subiunctiua prẽſens.

cũ ſiſtar aris uel are at.
ſiſtãini duo. ſiſtãt duo.
ſiſtamur mini ſiſtãtur.

Infinitiua præſens.

Siſti. & reliqua tẽpora ſimiliter aliis uaritonis declinãtur.

Participia præſens.

Ille q ſiſtit. illi9 q̄ ſiſtit.	ὃ ἱστάμενος. τοῦ ἱσταμένου.
Illa q̄ ſiſtit. illi9 q̄ ſiſtit.	ἡ ἱσταμένη. τῆς ἱσταμένης.
Illud quod ſiſtitur.	τὸ ἱστάμενον.
illius quod ſiſtitur.	τοῦ ἱσταμένου.
De Tertia Coniugatõe in. μι.	περὶ τρίτης συζυγίας τῶν εἰσμί.
Tertia Cõiugatio in μι fit a tertia Circunflexorum. & in Actiuo ω. magnum habet in penultima. In paſſiuo aũt o paruum. ut do. do. do. Paſſiuum dor. Futurum dabor.	τρίτη συζυγία τῶν εἰσμί γίνεται ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ ω μέγα ἔχει ἐν τῇ παραλήγουσι. ἐπὶ δὲ τοῦ παθητικοῦ τὸ ο μικρὸν. οἷον διδόω διδῶ δίδωμι. τὸ παθητικὸν δίδωμαι. ὃ μέλλων δώσο.
Indicatiua Actiua p̄ſẽs.	ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς.
Do das dat.	δίδωμι δίδως δίδωσι.
datis duo. dant duo.	δίδοτον δίδοτον.
damus datis dãt & dãt.	δίδομεν δίδοτε διδοῦσι καὶ διδόασιν. παρατα.
Præteritũ ĩpfectum.	ἐδίδων ἐδίδως ἐδίδω.
Dabam dabas dabat.	ἐδίδοτον ἐδιδότην.
dabatis duo. dabãt duo.	ἐδίδομεν ἐδίδοτε. οσαν.
dabamus batis bant.	

ἀόριστος δεύτερος.

ἔδων ἔδως ἔδω.
ἔδοτον ἐδότην.
ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν.

προστακτικὰ ἐνεστῶς.

δίδοθι διδότω. δίδοτον
δίδοτον. δίδοτε. τωσαν.

ἀόριστος δεύτερος.

δός δότω. δότον
δότων. δότε δότωσαν.

εὐκτικὰ ἐνεστῶς.

διδοίην διδοίης διδοίη.
διδοίητον διδοιήτην.
διδοίημεν διδοίητε. ησαν.

ἀόρ. Σ. β. δοίην δοίης
δοίη. δοίητον. δοιήτην.
δοίημεν δοίητε δοίησαν.

ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.

ἐὰν δῶ διδῶς διδῷ.
διδῶτον διδῶτον.
διδῶμεν διδῶτε. ῶσιν.

ἀόριστος. β. ἐὰν δῶ
δῶς δῷ. δῶτον δῶ/
τον δῶμεν δῶτε δῶσιν.

Infinitū ſecundum.
Dedi dediſti dedit.
dediſtis duo. runt duo.
dedim9 ſtis rūt uel re.

Imperatiua p̄ſens.
Da det. detis duo.
dent duo. detis dent.

Infinitū ſecundum.
Dato tu.to ille. datote
duo.to duo.datote.āto.

Optatiua pr̄ſens.
Vtinā darē dares daret.
daretis duo.darēt duo.
daremus daretis darēt.

Infi.ſcd3.ūt dediſſē ſes
ſet. dediſſetis duo. ſent
duo.dediſſem9 tis ſent.

Subiūctiua præſens.
Cum dem des det.
detis duo. dent duo.
demus detis dent.

Infi.ſcdm.cū Dedero
ris rit.dederitis duo.de
derīt duo.rimus tis rīt.

Infinitiua præſens. ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
Dare. Infinitū ſecūdū. διδόναι. ἀόριστος .β.
dediſſe. & ſimilia. δοῦναι. καὶ τὰ ὅμοια.
Participia præſens. μετοχὴ ἐνεστῶς.
Hic dans. huius dantis. ὁ διδοὶς. τοῦ διδόντος.
Hęc dans. huius dantis. ἡ διδοῦσα. τοῦ διδούσης.
Hoc dans. huius dātis. τὸ διδὸν. τοῦ διδόντος.
Infinitum ſecundū. ἀόριστος δεύτερος.
Ille q dedit illi9 q dedit. ὁ δοὶς. τοῦ δόντος.
Illa q̃ dedit. illi9 q̃ ddit. ἡ δοῦσα. τῆς δούσης.
Illd qd dedit. illi9 q. dit. τὸ δὸν. τοῦ δόντος.
Præſens. do. ἐνεστὼς. δίδωμι.
Pręteritū ipfcm. dabā. παρατατικὸς. ἐδίδουν.
Præteritū pfcm. dedi. παρακείμενος. δέδωκα.
Præteritū pluſ q̃ pfcm. ὑπερσυντέλικος.
dederam. ἐδεδώκειν.
Infinitū primū. dedi. ἀόριστος .α. ἔδωκα.
Infinitū ſecundū. dedi. ἀόριστος .β. ἔδων.
Futurum. dabo. μέλλων. δώσω.
Indicatīa paſſiua p̄ſēs. ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστὼς.
Dor daris uel dare dat. δίδομαι δίδοσαι .οται.
damini duo. dant duo. διδόμεθον δίδοσθον .σθον
damur damini dātur. διδόμεθα δίδοσθε.ονται.
Præteritū ipfectum. παρατατικὸς.

ἐδιδόμην ἐδίδου ἐδίδο/
το. ἐδιδόμεθον ἐδίδο/
σθον ἐδιδόσθην. ἐδιδόμε
θα ἐδίδοσθε ἐδίδοντο.

μέσος ἀόριστος. β.

ἐδόμην ἔδοσο καὶ ἔδου
ἔδοτο. ἐδόμεθον
ἔδοσθον ἐδόσθην.
ἐδόμεθα ἔδοσθε
ἔδοντο.

προστατικὰ ἐνεστῶτ.

δίδοσο καὶ δίδου διδό
σθω. δίδοσθον διδόσθον
δίδοσθε διδόσθωσαν.

μέσος ἀόριστος. β.

δοῦ δόσω.
δόσον δόσων.
δόσθε δόσθωσαν.

εὐκτικὰ ἐνεστῶτ.

διδοίμην διδοῖο διδοῖ
το. διδοίμεθον διδοῖσθον
σθην. διδοίμεθα διδοῖσθε
διδοῖντο. μέσος ἀόρ. β.
δοίμην δοῖο. δοῖτο.

Dabar dabaris uel bare
bat. dabamini duo. da/
bantur duo. dabamur
bamini bantur.

Mediū īfinitū ſecūdū
Datꝰ ſū uł fui. es uł ſti.
ē uł fuit. dati eſtis ł ſtis
duo. dati eſt ł rūt duo.
dati ſumus uel mꝰ. eſtis
uel ſtis. ſūt rūt uel re.

Imperatiua pręſens.
Dare detur.
demini duo. denť duo.
demini dentur.
Mediū īfinitū ſecūdū.
dator tu. dator ille.
damīor duo. dātor duo.
daminor dantor.

Optatiua præſens.
Vē darer reris uel rere
reť. daremini duo. darē
tur duo. daremur mini
renť. Me. infinitū. ii.
Vē datꝰ eſſē eſſes eſſet.

dati cētis duo. essēt duo	λοίμεθον λοῖσθον. σθην.
dati essemus setis sent.	λοίμεθα λοῖσθε λοῖντο.
Subiūctiua p̄sens.	ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.
cū der deris l' dere det'.	ἐὰν λιλῶμαι λιλῶ. ῶται.
demini duo. dent' duo.	λιλώμεθον λιλῶσθον. ον.
demur demini dent'.	λιλώμεθα. σθε λιλῶνται.
Me. Infinitū secundū.	μέσος ἀόριστος λεύτερος.
Cū datus ero eris erit.	ἐὰν λῶμαι λῶ λῶται.
dati eritis duo. dati erūt	λώμεθον λῶσθον. σθον.
duo. dati erim9 tis erūt.	λώμεθα λῶσθε λῶνται.
Infinitiua præsens.	ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
Dari. Me. īfinitū scd3.	λίλοσθαι. μέσος ἀόρ β.
Datum esse. & similia.	λόσθαι. καὶ τὰ ὅμοια.
Participia præsens.	μετοχὰι ἐνεστῶς.
Ille qui datur.	ὁ λιλόμενος.
illius qui dat'.	τοῦ λιλομένου.
Illa quę datur.	ἡ λιλομένη.
illius quæ datur.	τῆς λιλομένης.
Illud quod datur.	τὸ λιλόμενον.
Illius quod dat'.	τοῦ λιλομενου.
Me. Infinitū secūdū.	μέσος ἀόριστος λεύτερος.
Datus huius dati.	ὁ λόμενος. τοῦ λομένου.
Data huius datæ.	ἡ λομένη. τῆς λομένης.
Datum huius dati.	τὸ λόμενον. τοῦ λομένου.

περὶ τετάρτης συζυγίας.

Τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων εἰς ω. καθαρὸν λυγούσης. καὶ ἐπὶ τοῦ ενεργητικοῦ το. υ. ἔχει. οἷον ζευγνύω ζεύγνυμι. τὸ παθητικὸν ζεύγνυμαι. ὂ μέλλον ζευγνύσω.

ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστ. ζεύγνυμι ζεύγνυς ζεύγνησι ζεύγνυτον. ζεύγνυτον. ζεύγνυμεν ζεύγνυτε ζευγνύουσιν. ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου. παρατατικὸς. ἐζεύγνυν ἐζεύγνυς ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυτον ἐζευγνύτην. ἐζεύγνυμεν. τε. ἐζεύγνυσαν. σημείωσαι ὅτι οἱ ἄλλοι χρόνοι ταύτης τῆς συζυγίας ἐξέλιπον ἐν τοῖς ὁριστικοῖς.

προστακτικὰ ἐνεστ. ζεύγνυθι ζευγνύτω. ζεύγνυτον. τῶν. ζεύγνυτε. σαν.

De Quarta cõiugatõe.

Quarta Coniugatio in μι. fit a sexta Varitonorum in. ω. purum terminante. & in actiuo. υ. habet. ut Iungo: iungo. Passiuum iungor. Futurum iungam.

Indicatiua actiua p̃s̃es. Iungo iungis iungit. Iũgitis duo. iũgũt duo. Iũgimus iungitis iungunt. a Varitono.

Præteritũ ip̃fectum. Iungebã iungebas iũgebat. Iũgebãus duo. iũgebãt duo. Iũgebãus batis̃ iũgebãt. Nota quod alia tempora huius coniugationis desunt ĩ indicatiuis.

Imperatiua p̃sens. Iũge iũgat. Iũgatis duo. iũgãt duo. Iũgatis. gãt.

Cętera tẽpora deficiũt.	οἱ ἄλλοι χρόνοι ἐζέλιτον
Infinitiua p̃sens.	ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
Iungere. Cætera tẽpora in usu non sunt.	ζευγνῦναι. οἱ ἑτεροὶ χρόνοι ἄχρηστοι.
Participia p̃sens.	μετοχὰι ἐνεστοσ.
Hic iũgẽs huiꝰ iũgẽtis.	ὁ ζευγνὶσ. τοῦ ζευγνύντος.
Hæc iũgẽs hꝰ iũgentis.	ἡ ζευγνύσα. τῆς ζευγνύσης.
Hoc iũgẽs huiꝰ iũgẽtis.	τὸ ζευγνὺν. τοῦ. νυντοσ.
Indicatiua passiua p̃sẽs.	ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶσ.
Iũgor geris uel ger̃ git̃.	ζεύγνυμάι ζεύγνυσαι. ται.
Iũgimini duo. gũt̃ duo.	ζευγνύμεθον ζεύγνυσθον.
Iũgimur mini guntur.	σθον. ζευγνύμεθα. σθε.
Pręteritũ ĩpfectum.	ζεύγνυντο. παρατατικὸς.
Iũgebar baris. uel re. t̃.	ἐζευγνύμην ἐζευγνύσο. το.
iũgebãini duo. bãt̃ duo.	ἐζεύγνυσθον. σθον. σθην.
iũgebamini iungebãt̃.	ἐζευγνύμεθα. σθε. νυντο.
Imperatiua præsens.	προστακτικὰ. ἐνεστῶσ.
Iungere iungatur. Iungamini duo. iũgãt̃ duo.	ζεύγνυσο ζευγνύσθω. ζεύγνυσθον ζευγνύσθων.
Iungamini iungant̃.	ζεύγνυσθε ζευγνύσθοσαν.
Infinitiua p̃sens.	ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
Iungi. Alia tempora cæterorum modoꝝ inusitata omnino.	ζεύγνυσθαι. οἱ ἄλλοι χρόνοι τῶν ἄλλων ἐγκλίσεον ὅλωσ.

μετοχὰι ἐνεστῶσ.

ὁ ζευγνύμενοσ.
τοῦ ζευγνυμένου.
ἡ ζευγνυμένη.
τῆσ ζευγνυμένησ.
τὸ ζευγνύμενον.
τοῦ ζευγνυμένου.
περὶ ἀντωνυμίασ.

πόσα εἴδη τῶν ἀντωνυμιῶν. πέντε. πρωτότυποι. Κτητικὰι. δεικτικὰι. ἐπιταγματικὰι. ἢ ἀναφορικὰι. καὶ σύνθετε.

ποῖαι πρωτότυποι. τρεῖς. ἐγὼ. σύ. ὅσ. ἑνικά. ἐγὼ. ἐμοῦ. ἐμοὶ. ἐμὲ. δυικά. νῶι. καὶ νὼ. νῶιν καὶ νῶν.
πληθυντικά.
ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμᾶς. ἑνικά. σύ. σοῦ. σοὶ σὲ. δυικά. σφῶι καὶ σφὼ. σφῶιν καὶ σφῶν.
πληθυντικά.
ὑμεῖσ. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶσ.

Participia præsens.
Ille qui iungitur.
illius qui iungit᷑.
Illa quæ iungitur.
illius qui iungit᷑.
Illud quod iungitur.
Illius quod iungit᷑.
De Pronomine.
Quot species Pronominũ? Quinq. Primitiuę. possessiuę. demõstratię. ordinatiuę uel relatiuę. & compositæ.
Quot primitiuę? Tres. ego. tu. sui. Singularia Ego. mei uel mis. mihi. me. Dua. nos duo. nos duos. nr̃m ul᷑ nr̃i duoꝝ. nobis duob⁹. Pluralia. nos. nr̃ꝫ ł nr̃i. nobis. nos Si. Tu. tui. tibi. te. Duos duo. uos duos. ur̃ꝫ ł uri duoꝝ. uobis. b⁹. Pluralis. uos. urũꝫ uel urĩ. uobis. uos.

Sīgularia. Sui iuſitatū ī nſo. Sui. ſibi. ſe. Dualia Sui duoꝝ. ſibi duobus. Pluralia. Sui. ſibi ſe.

Quot Poſſeſſiuæ? octō. a primitiuis deriuatæ. meus. tuus. ſuus. noſter duoꝝ. ueſter duoꝝ. nr̄. ueſter. ſuus, quoꝝ ſin/gula ī trib9 generib9 dr̄ ut meus. mea. meum. noſter. noſtra. noſtrū. & reliqua.

Quot demōſtratię? ſex. hic. hęc. hoc. ille. illa. illud. Sīgularia. hic huius. huic. hunc. o hic. Dua. duo hi. duos hos. duoꝝ horꝝ. duob9 his. o duo hi. Pluralia. hi. horum. his. hos. o hi. Singularia. Hæc. huiꝰ. huic. hanc. o hæ.

ἐνικὰ. ὅς. ἄχρηστον ἐπὶ τῆς ἐνθείας. οὗ. οἱ. ἕ. Δυικά. σφωὶ καὶ σφοὶ. σφοῖν. πλι. σφεῖς σφεῖς. σφέων σφῶν. σφίσι. σφέας σφᾶς.

ωὸσαι κτητικὰι. ὁκτὼ. ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι. ἐμὸς. σὸς. ἓὸς. νωίτερος. σφωίτερος. ἡμέτερος. ὑμετερος. σφέτερος. ὧν ἑκάστη ἓν τρισι γένεσι λέγεται οἷον ὁ ἐμὸς. ἡ ἐμὴ. τὸ ἐμόν. ὁ νωίτερος. ρα. τὸ νωιτερον καὶ τὰ λοιπὰ.

πόσαι δεικτικὰι. ἓξ. οὗτος. αὕτη. τοῦτο. ἐκεῖνος. ἐκείνη ἐκεῖνο. ἑνικὰ. οὗτος. τοῦτου. τοῦτο. τοῦτον. ὦ οὗτος. Δυικὰ. τούτω. τοῦτοιν. ὦ τούτω.

πληθυντικὰ. οὗτοι. τοῦτων. τούτοις. τοῦτοις. ὦ οὗτοι ἑνικὰ. αὕτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην. ὦ αὕτη.

Δυικὰ. τάυτα. τάυταιν. ὦ τάυτα.	Dualia. duę hę. duas has duaꝝ haꝝ. duab9 his. o duæ hæ.
πληθυντικὰ. ἄυται. τούτων ταύταις. ταύτασ. ὦ αὗται.	Pluralia. hæ. haꝝ. his. has. o hæ.
ἑνικὰ. τῦτο. τούτου. τούτω. τοῦτο. ὦ τοῦτο.	Singularia. Hoc. hui9. huic. hoc. o hoc.
Δυικὰ. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω.	Dualia duo hęc. duo hęc. duoꝝ hoꝝ. duob9 his. o hæc.
πληθιντικὰ. τᾶυτα. τούτων. τούτισ. τᾶυτα. ὦ τᾶυτα.	Pluralia. hæc. horum. his. hæc.
ἐκεῖνος. ἐκείνου. ἐκεῖνω. ἐκεῖνον.	Ille. illius. illi. illum.
καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων κλίνονται κλίσεις.	& reliqua per nominum declinantur declinationes.
πόσαι ἐπιταγματικὰι. μία ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν λεγομένη.	Quot ordinatiuę? Vna. in tribus generibus dicta.
αὐτὸς. αὐτὴ. αὐτὸ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν πρωσώπων ἀντὶ τοῦ ἐγὼ. σὺ ἐκεῖνοσ.	Ipse. ipsa. ipsum. accipitur autem & ī tribus personis. pro ego. tu ille.
πόσαι σύνθετοι. τρεῖσ. αἳ εὐθεῖαν οὐκ ἔχοισιν.	Quot compositæ? tres. q̃ noīatiuum nō habēt.
ἀρσενικὰ. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῶ ἐμαυτὸν.	Masculīa. meiip̄i9. mihi ip̄i. Meipsū.
θηλικὰ.	Fœminīa.

meiipi9.mihiipi.meipã. Neutra.meiipi9 mihiipi meip;.Similiſ & tuiipi9 & ſuiipi9.Suiipſi9 ĩ plu/ralibus diuiſiue & com poſitẽ declinant.ut ſui/ ipſorum ſuiipſorum. ſibiipſis ſibiipſis. ſeipſos ſeipſos.

De Præpoſitione.

Quot p̃poſitiones?decẽ octo. & uni9 ſyllabę ſũt ſex.In.ĩ.ex.cũ.cũ.ante. Duaꝫ ãt ſyllabaꝫ duo/decĩ.pro.ſecũdũ.p.cũ. apud.pro.ſuper.de.de. ab.ſub.pro.Sciẽdum q quædam aduerbia pro p̃poſitõibus accipiunt. quæ utplurimũ cũ gtõ conſtruuntur.ut pręter uſque.

Verba Inęqualia.

Præſens. Præoccupo.

ἐμαυτῆς.ἐμαυτῇ.ἐμαυτὴν. ὀυδέτερα.ἐμαυτοῦ.τῶ.ἐ/μαυτὸ. ὅμοιος καὶ σαυτοῦ καὶ ἑαυτοῦ. ἑαυτοῦ ἐν τοῖς πληθυντικοῖσ διηρημένος καὶ συνθέτως κλίνεται.οἷον ἑαυτῶν.καὶ σφῶν.αὐτὸν ἑαυτοῖσ καὶ σφίσιν.αὐτοῖς ἑαυτοὺς καὶ σφᾶς αὐτοὺσ.

ϖερὶ προθέσεωσ.

πόσαι πρόθεσεισ. δεκα οκτὼ. μονοσύλλαβοι μὲν ἐξ.ἐν.εἰσ.ἐξ.σὺν.πρὸς.πρὰ δισύλλαβοι δὲ δύο καὶ/δεκα.ἀνά.κατά.διά.μετά. παρά.ἀντί.ἐπί.περί.ἀμφί ἀπό.ὑπό.ὑπέρ.ἰστέον ὅτι καί τινα ἐπιρρήματα ἀντὶ προθέσεων λαμβάνεται.ἃ ὡσ ἐπὶ τὸ πλεῖστον γενικῆ συντάσσεται.οἷον ἄνευ.μέχρι.

ῥήματα ἀνώμαλα.

ἐνεστὼσ. φθάνω.

μέλλων. φθάσω. ἀόριστος. α. ἔφθασα. ἀόριστος .β. ἔφθην. ὄφθασ ὀφθάσασ. ἐνεστὼσ. λαμβάνω. μέσοσ μέλλων. λήψομαι. παρακείμενοσ. εἴληφα. ἀόριστος. β. ἔλαβο. ἐνεστὼσ. μανθάνω. μέσοσ μέλλων. μαθήσομαι. παρακ. μεμάθηκα. ἀόριστος .β. ἔμαθον. ἐνεστὼσ, λανθανω. μέλ. λήσω. μέσος παρακ. λέλησθα. ἀόριστος .β. ἔλαθον. ἐνεστὼσ. ἁμαρτανω. μέλλων ἁμαρτήσω. παρα. ἡμάρτηκα. ἀόριστος β. ἥμαρτον. ἐνεστὼσ. συμβαίνω. μέσοσ μέλ. συμβήσομαι. παρακ. συμβέβηκα. ἀόρ. β. συνέβην. ἐνεστ. ἀισθάνομαι. μέσ. μέλ. ἀισθήσομαι. παρακ. ἤσθημαι. μέσ. ἀόριστος .β. ἠσθόμην. ἐνεστὼς. γίνομαι ἢ γίγνομαι. μέσ.

Futurꝫ. Præoccupabo. Infinitū. i. pręoccupaui. Infi. ii. p̃occupaui. Ille q̃ p̃occupauit. Pręſẽs. Accipio. Me. Fu. accipiam. Præteritū p̃fcm̃. accepi. Infi. ſcd̃m. accepi. p̃ſẽs. Diſco. Mediū Futurū. diſcã. Pręteritū p̃fcm̃. didici. Infi. ſecūdū. didici. Præſẽs. Obliuiſcor. Fu. obliuiſcar. Me. ptm̃ p̃fectū. oblitꝰ ſū. Infi. ſcd̃m oblitꝰ ſū. p̃ſẽs Aberro. Fu. aberrabo. Ptm̃ p̃fcūꝫ aberraui. Infi. ſcd̃m. aberraui. Præſẽs. Cõtigo. Mediū futurꝫ. cõtingã. Ptūm p̃fcūꝫ. cõtigi. Infi. ſcd̃m cõtigi. p̃ſẽs. Sẽtio Me. fu. Sẽtiã. Pręteritū p̃fcūm. Sẽſi. Mediū īfi. ſecūdū. Senſi. Præſens. Fio uel Fio. Medium

Futurum. Fiam.
ꝑteritū ꝑpcſm̄. Fact9 ſū.
Mediū. ꝑteritū ꝑfectū.
fact9 ſū. Me. īfinitū ſcd3
Factus ſū. ꝑſēs. Patior.
Mediū futur. Patiar.
Me. ptū3 ꝑfcm̄. paſſ9 ſū.
Infi. ſecūdū. paſſus ſū.
Prę ſēs. cog̃ſco. Futur.
Cog̃ſcā. Ptm̄ pfc3. g̃ui.
Infi. ſcd3. cog̃ui. Prę ſēs.
Venio. Me. futur. Ve/
niā. Me. ptm̄ ꝑfcm̄. uēi.
Infi. ſcd̄m. uēi. Prę ſēs.
Cōtingo. Mediū futur.
Contingā. Ptm̄ ꝑfectū.
Cōtigi. Infi. ſcd3. cōtigi.
ꝑſēs. hēo. Futur. hēbo.
ptm̄ ꝑfcm̄. hūi. Infi. ſcd3
hūi. Præſēs. Cado. Me.
futur. cadā. Ptm̄ ꝑfcm̄.
Cecidi. Infi. ſcd3. cecidi.
ꝑſēs. Bibo. Futur. bibā.
ptm̄ ꝑfcm̄. bibi. Inf. ſcd3

μέλλον. γενήσομαι.
παρακείμενος. γέγενημαι.
μέσος παρακείμενος.
γέγονα. μέσος ἀόριστος. β.
ἐγενόμην. ἑνεστ. πάσχω.
μέσος μέλλων. πείσομαι.
μέσος παρακ. πέπονθα.
ἀόριστος. β. ἔπαθον.
ἑνεστ. γινώσχω. μέλ.
γνώσω. παρακ. ἔγνωκα.
ἀόριστος. β. ἔγνων. ἑνεστ.
ἔρχομαι. μέσος μέλ. ἐλεύ/
σομαι. μέσ. παρακ. ἐλήλυθα
ἀόριστος. β. ἦλθον. ἑνεστ.
τυγχάνω. μέσος μέλ.
τεύξομαι. παρακείμενος.
τετύχηκα. ἀόρ. β. ἔτυχον.
ἑνεστ. ἔχω. μέλ. ἕξω.
παρακ. ἔσχηκα. ἀόριστ. β.
ἔσχον. ἑνεστ. πίπτω. μέσος
μέλ. πεσοῦμαι. παρακ.
πέπτωκα. ἀόρ. β. ἔπεσον.
ἑνεστ. πίνω. μέλ. πώσω.
παρακ. πέπωκα. ἀόρ. β.

ἔπτιον. ἐνεστὼς φέρω. μέλ. οἴσω. μέσος παρακείμενος. ἐνήνοχα. ἀόριστ. α. ἤνεγκα. ἐνεστὸς. βάλλω. μέλλων. βαλῶ. παρακ. βέβληκα. ἀόριστ. β. ἔβαλον. ἐνεστὼς. θέλω. μέλ. θελήσω. ἀόριστος. β. ἐθέλησα. ἢ ἠθέλησα. ὁ θελήσας ἢ καὶ ὁ ἐθελήσας. λέγεται. ἐνεστὼς. ὁράω. παρατ. ἑώραον. παρακ. ἑώρακα ὁ ἑωρακὼς.

ἐνεστὼς. ἀνοίγνυμαι. παρακ. ἀνέωγμαι. ὁ ἀνεωγμένος. ἐνεστὼς. ἀνοίγω ἀπὸ τοῦ οἴγω παρακ. ἀνέωκα. τὸ ε. προσλαμβάνει. οὕτω καὶ τὸ ἔοικα ἀπὸ τοῦ ἔικω. ἐνεστὼς. εὑρίσκω. μέλλων. εὑρήσω. παρακ. εὕρηκα. ἀόριστ. β. εὗρον. ἐνεστ. ἀφικνοῦμαι. μέσος μέλ. ἀφίξομαι. μές. ἀόριστος. β. ἀφικόμην. παρακ. ἀφῖγμαι. ἐνεστὼς.

Bibi. Præsens. Fero. Futurum. ferã. Me. ꝑteritũ ꝑfcm. Tuli. Infi. primũ. Tuli. Præsens. Iacio. Futurum. Iaciã. Ptũm ꝑfcm. Ieci. Infi. ſecũdũ. Ieci. ꝑſes, Volo. Futurum. uolã. Infi. ſcdm. uolui uel uolui. Hic Velens uel uelens dicit. ꝑſes. Video. Ptũm ꝑfcũm. uidebã. ptũm ꝑfectũ. uidi. Hic qui uidit. Præſes. Emo. Ptũm ꝑfcũm Emi. Hic q emit. Præſens Aperio. ab aperio. ptũm ꝑfcm apui. Accipit ε. Sic & uidetur a uideor. Præsens. Inuenio. Futurum. ĩueniã. ptũm ꝑfcm. ĩueni. Infi. ii. ĩueni. Præſes. ꝑficiſcor. Me. Fu. ꝑficiſcor. Me. Infi. ſcdm. ꝑfectũ. Ptũm ꝑfcm. ꝑfectũ. ꝑſens.

Polliceor. Me. Futurꝫ. pollicebor. Mediũ Infi. ſcđm. pollicitꝰ ſũ. Ptm̃ pfcm̃. pollicitꝰ ſũ. p̃ſés. Fido. Futurꝫ. Fidã. Infi. ſcđm. Fidi. Preſens. Interrogo. Mediũ Futurꝫ. Interrogabo. Mediũ Infi. ſcđm. interrogaui. Ptm̃ pfcũꝫ. interrogaui. p̃ſés. Morior. Me. Fu. moriar: uꝫ moriar. Infi. ſcđꝫ. Mortuꝰ ſũ. Ptm̃ pfectũ. mortuꝰ ſũ. p̃ſés. Augeo. Fu. augebo. p̃ſés. Volo. Futurꝫ. Volabo. Ptũm pfcũm. Volaui.

ὕπισχνοῦμαι. μέσ. μέλ. ὑπίσχήσομαι. μέσος ἀόρ. β. ὑπεσχόμην. παρακείμενος. ὕπέσχημαι. ἐνεστὼς. ῥήγνυμι. μέλ. ῥήξω. ἀόριστ. β. ἔρραγην. ἐνεστὼσ. πυνθάνομαι. μέσος μέλλων. πεύσομαι. μέσος ἀόριστος. β. ἐπυθόμην. παρακείμενος πέπυσμαι. ἐνεστὼσ. θνήσκω. μέσος μέλ. θανοῦμαι. ἢ τεθνήξομαι. ἀόριστ. β. ἔθανον. παρακείμενος. τέθνηκα. ἐνεστὼσ. ἄυξω. μέλ. ἀυξήσω. ἐνεστ. πέτομαι. μέλ. πετάσω. παρακείμενος. πέπτασμαι.

De Cõparatione Nõminis.

περὶ συγκρίσεως τοῦ ὀνόματος.

Nomen cõparatiuũ ẽ p quod comparatio fit ad eiuſdẽ generis. ut Achilles fortior Græcis: uel

συγκριτικὸν ὄνομά ἐστι δι᾽ οὗ σύγκρισις γίνεται πρὸς ὁμογενεῖς. οἷον ἀχιλλεὺς ἦν ἰσχύροτερος τῶν Δανα-

ῶν. ἢ Τρωϊκόν.

Οἱ τύπῳ τῶν συγκριτικῶν δύο εἰσὶν ἤ γὰρ εἰς ων. ἢ εἰς τερος. λήγει. οἷον πλοῦσιώτερος. μείξων.

Τὰ εἰσ οσ λήγοντα ὀνόματα. εἰ μὲν μακρὰ εἴη ἢ παραλήγουσα. ἢ φύσει. ἢ θέσει. τότε τὸ ο ἔσχατον εἰσ ο μικρὸν μένει. καὶ ἐνθέσει τοῦ τερος τὸ συγκριτικὸν ποιεῖ οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος. παλαιὸς παλαιότερος. πρᾶος πραότερος. εἰ δὲ βραχεία εἴη. τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα τρέπεται. οἷον ὠφέλιμος ὠφελιμοτέρος. νέος νεότερος. ὁμοίως καὶ τὰ ὑπερθετικὰ προσθέσει τοῦ τατος σχηματίζονται. οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότατος. παλαιὸς παλαιότατος. ὠφέλιμος ὠφελιμότατος. πλὴν τοῦ μέγας μείξων.

Troianis.

Formæ Comparatiuorum duo sũt. uel. νῆ. ων: uel in τερος desinit, ut ditior. maior.

Nomina in. ος. desinentia: si penultĩa uel natura. uel positione longa sit. tũc o ultima in o parua manet. & positione τερος cõparatiuũ facit. ut glorioſus glorioſior. Antiquus antiquior. Mitis mitior. Si autem breuis sit. o parua in ω grandem uertitur. ut Vtilis utilior. Iuuenis iunior. Similiter & Superlatiua positione τατος figurantur. ut glorioſus glorioſiſſimus. Antiquus antiqſſimus. Vtilis utillimus. præter Magnus maior

maxīꝰ. Pulcher. chrior. pulcherrimꝰ. Bonꝰ melior. ſ melior. ſ melior. Optimus. optimꝰ. optimus. Multꝰ. plus. plurimꝰ. Malus. peior uſ pe/ior. peſſimꝰ. Paruus. minor. uſ. nor. uſ deterior. minimꝰ. Inimicꝰ. inimicior. ſimꝰ. Turpis. pior. piſſimꝰ. Amicus. cior. amiciſſimus p ſyncopā. Facilis. facilior. facillīꝰ. Si in. ησ. per. εσσ. &. οισ ſit: a neutro in. εσ. figuratur Comparatiuū adiectione. τεροσ. Vt pius. pium. magis pium. & Superlatiuum adiectione. τατοσ. Vt Verus. uerum. uerior. ueriſſimus. Diligens. diligens. diligentior. diligētiſſimus. Si ât ī. ισ.

μέγιϛος. καλὸσ. κάλλίων. κάλλιϛος. ἀγαθὸς βελτίων. ἢ ἀμείνων. ἢ κρείττων. βέλτιϛοσ. ἄριϛος. κράτιϛος. πολὺς. πλέιων. πλεῖϛος. κακὸσ. κακίων. ἢ χείρων. κάριϛος. μικρὸς. μείων ἥττων. ἢ ἐλάττων. ἐλάχιϛος. ἐχθρὸς. ἐχθίων. ἔχθιϛοσ. αἰσχρὸς. αἰσχρίων. ἄισχιϛος. φίλος. φίλτερος. φίλτατος. κατὰ συγκοπὴν. ῥᾴδιος. ῥᾴων. ῥᾴϛοσ. εἰδὲ εἷς. ἑνὸς. διὰ τοῦ εος καὶ οις εἶ ἢ ἀπὸ τοῦ οῦς δετερου εἷς ες. σχηματίζεται τὸ συγκριτικὸν προσθέσει τοῦ τερος. οἷον εὐσεβὴς. εὐσεβέσ. εὐσεβέϛερος. καὶ τὸ ὑπερθετικὸν προσθέσει τοῦ τατος οἷον ἀληθὴσ. ἀληθὲσ. ἀληθέϛερος. ἀληθέϛατοσ. ἀκριβὴσ. ἀκριβὲσ. ἀκριβέϛερος. ἀκριβέϛατοσ. εἰδὲ εἰσ ίσ.

διὰ τοῦ υτερος τὸ συγκρι
τικὸν. καὶ διὰ τοῦ υτατος
τὸ υπερθετικὸν ποιεῖ. οἷον
βραχὺς βραχύτερος βρα/
χύτατος. ἡδὺς μὲν ἡδί/
ων ἡδιστος. ταχὺς ταχί/
ων ταχιστος.
τὰ δὲ ἄλλα εἰς ἀλλότε λή
γοντα. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
εἰς εστερος. καὶ εστατος
ποιεῖ. οἷον σώφρων σώ/
φρονος. σωφρονέστερος. σω
φρονέστατος. εὔνοις εὐνού
στερος. εὐνούστατος.
Τὰ συγκριτικὰ τῇ γενικῇ
συντάσσεται. οἷον νεώτερος
σοῦ εἰμὶ. ἢ ἀνδριώτερος. ἢ
σοφώτερος. καὶ τῇ δοτικῇ
σημαινούσῃ ὑπερβολήν.
οἷον φραγκίσκος ἐστὶ μεί/
ζων τῆς ἐλπίδος ἑνὶ δακ
τύλῳ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ
ὑπερθετικά.

per. υτερος. Compara/
tiuum. & per. υτατος.
Superlatiuum facit. ut
Breuis breuior bre/
uissim9. Dulcis tñ dul/
cior dulcissim9. celer ce
lerior celerrimus.
Cætera aũt in aliud qd
desinẽtia. utplurimum
in. εστερος. &. εστατος
faciunt. ut integer in/
tegrior integerrimus.
Beniuolens beniuolen/
tior beniuolentissimus.
Comparatiua genitiuo
construuntur. ut iunior
te sum. uel fortior. uel
prudentior. & datiuo.
significante hypbolen.
Vt Franciscus est ma/
ior spe uno di/
gito. Similiter & Su/
perlatiua.

Patronymicũ nomen ẽ
ꝙ filios ł nepotes signi/
ficat. ut ęacides uidelicꝫ
filiꝰ uel nepos ęaci.
Patronymicoꝝ quædã
masculĩa. q̃dã fœĩnina.
& masculinoꝝ tres spẽs
sunt. uel. n. in ⲇⲏⲥ. ut
pelopides. ꝙ commune
est. uel ĩ ⲇⲓⲟⲥ. nt hyrra
dius. Si igitur a
nominibus in ος sit. &
ος. pura sit. per αⲇⲏⲥ.
Patronymicum erit.
ut Hælius hæliades.
Antonius antoniades.
Si aũt purũ nõ sit. tunc
ιⲇⲏⲥ erit. ut Cronꝰ cro
nides. Romulꝰ romuli
des. Si Patronymi/
cum a genitiuis in ος
sit. in ides figuratur.
Vt pelops pelopis
pelopides. Nestor
nestoris nestorides. nisi

πατρωνυμικὸν ὄνομα ἐστὶ
τὸ ὑιοὶς ἢ ὑιωνοὺς σημαῖ/
νον. οἷον αἰακίⲇⲏς ἢ γονυ
ὑιὸς ἢ ὑιωνὸς αἰακοῦ.
τῶν πατρωνυμικὸν τὰ μὲν
ἀρσενικὰ. τὰ δὲ θηλυκὰ. καὶ
τῶν ἀρσενικῶν τρία εἴⲇη
εἰσιν. ἢ γὰρ εἰσ ⲇⲏⲥ. οἷων
πελοπίⲇⲏⲥ. ὅπερ κοινόν
ἐστιν. ἢ εἰσ ⲇιοσ. οἷον ὑρρά/
ⲇιοσ. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν
εἰσ οσ ὀνομάτων εἴη. καὶ τὸ
οσ καθαρὸν εἴη. διὰ τοῦ α/
ⲇⲏⲥ. τὸ πατρωνυμικὸν
ἔσται. οἷον ἥλιοσ ἡλιάⲇⲏⲥ.
ἀντώνιοσ ἀντονιαⲇⲏⲥ.
εἰ δὲ μὴ καθαρὸν εἴη. τὸ τε
ιⲇⲏⲥ ἔσται. οἷον κρόνοσ κρο
νίⲇⲏⲥ. ῥὄμυλοσ ῥὄμυλι/
ⲇⲏⲥ. εἰ δὲ τὸ πατρωνυμι
κὸν ἀπὸ τῶν γενικῶν εἰσ
οσ γένηται. εἰσ ιⲇⲏⲥ σχη/
ματίζεται. οἷον πέλοψ πέ
λοπος πελοπίⲇισ. νέστωρ
νέστορος νεστορίⲇⲏⲥ. εἰ μὴ ἐν

τῆ γενικῆ τὸ ε παραλήγει
Τότε γὰρ. εἰσ ειδης τὸ πα/
τρωνυμικὸν ποιεῖ. οἷον πη
λέωσ πηλείδησ πηλῖδης
κατὰ συναίρεσην. τυδεὶς
τυδέωσ τυδείδης τυδεῖ
δης. εἰ δε ἀπὸ τῆς πρώτης
κλίσεοσ εἴη. εἰσ αδησ γίνε
ται τὸ πατρωνυμικὸν. οἷον
αἰνείασ αἰνειάδησ. ιππό/
τας ιπποτάδης ἰστέον ὅτι
τὸ πατρωνυμικὸν τὸ ἀρσε
νικὸν θέλει περισσεύειν τοῦ
ἰδίου πρωτοτύπου μιᾶ
συλλαβῆ. ὡς ἐν τοῖς ἄνω
φαίνεται εἰ μὴ ἐν οἷς συναι
ρεσις γίνεται. οἷον πηλεί/
δης πηλεῖδης. ἔν τισι δὲ
τὸ α περισσεύει κατὰ χρηστι
κῶς. οἷον πηλειάδησ. ἀγα
μεμνονιάδης. τὰ θηλυκὰ
ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν
σχιματίζεται: αποκοπῆ
τοῦ δη. οἷον ἡλιάδησ:

in gtō. ε. penultima sit.
tunc enim in ειδησ pa
tronymicū facit. ut pe/
lei peleides pelides
per synæresin. Tydeus
tydei tydeides tydi/
des. Si a prima de/
clinatiōe sit. in αδης fit
Patronymicum. ut
æneas æniades. hyppo/
tas hyppotades. Sciēdū
q patronymicū mascu/
linum uult supare pro/
prium primitiuu; una
syllaba. ut supra uide
tur. nisi in quibus synæ
resis fit. ut peleides
pelides. In quibusdam
a supuacaneū est abusi
ue. ut peliades. aga/
mēnoniades. Fœinina
a suis masculinis
figurantur absisione
δη. ut Heliades

helias, neſtorides neſtoris. Nota q̄ maſculina ſcd̄m primā declīatōné declinantur. ut pelides pelidæ. & pelidæ. & pelidæ. & neſtoridæ. Ionice. Fœminina autē ſecūdū q̄ntā declinatio nē declinant. ut Helias heliadis. Nota de Sum uerbo ſubſtantiuo.

Præſens.

Sum es eſt. eſtis duo. ſūt duo. ſumꝰ eſtis ſūt. Pręſitūipſcm̄. erā eras erat. eratis duo. erāt duo. erāus. tis. rāt.

Mediū Futurum.

Ero eris erit. eritis duo. erunt duo. erimus eritis erunt.

Imperatiua p̄ſens.

Sis uel es ſit. eſte duo. ſint duo. eſte ſint.

ἥλιάς. νεϛορίδης νεϛορίδου. σημαίνονται δὲ ὅτι τὰ ἀρσενικὰ κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν κλίνονται. οἷον πηλείδης πηλείδου. πηλείδεω καὶ πηλειάδεω. καὶ νεϛοριάδεω ἰωνικῶς. τὰ θηλυκὰ δὲ κατὰ τὴν πέμπτην κλίσιν κλίνονται. οἷον ἥλιας ἥλιάδος. σημαίνονται περὶ τοῦ εἰμὶ ῥήματος ὑπαρκτικοῦ.

ἐνεϛῶς.

εἰμί εἶς καὶ εἰ ἐϛὶν. ἐϛὸν ἔϛον. ἐϛμὲν ἐϛέ εἰϛὶν. παρατατικὸς. ἦν ἦϛ ἦν. ἦτον ἤτην. ἦμεν ἦτε ἦϛαν.

μέλλων.

ἔϛομαι ἔϛῃ ἔϛεται. ἐϛόμεθον ἔϛεϑον. ϑον. ἐϛόμεθα ἔϛεϑε ἔϛονται.

προϛακτικὰ ἐνεϛῶς.

ἴϑι. ἔϛω. ἔϛον ἔϛον. ἔϛε ἔϛωϛαν.

εὐκτικὰ ἐνεστῶσ.

εἴ᾽ην εἴ᾽ησ εἴ᾽η.
εἴ᾽ητον εἰ᾽ητην.
εἴ᾽ημεν εἴ᾽ητε εἴ᾽ησαν.

μέσος μέλλων.

ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο.
ἐσοίμεθον ἔσοισθον. σθην.
ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο.

ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.

ἐὰν ὦ ἦσ ἦ.
ἐὰν ἦτον ἦτον.
ἐὰν ὦμεν ἦτε ὦσιν.

ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.

εἶναι. μέσος μέλλων.
ἔσεσθαι.

μετοχὰι ἐνεστῶσ.

ὁ ὤν τοῦ ὄντος.
ἡ οὖσα. τοῦ οὔσησ.
τὸ ὄν. τοῦ ὄντος.

μέσος μέλλων.

ὁ ἐσομένος. τοῦ ἐσομένου.
ἡ ἐσομένη. τῆς ἐσομένης.
τὸ ἐσομένον. τοῦ ἐσομένου.

Optatiua p̃sens.

Vtinã essem esses esset.
essetis duo. essent duo.
essemus issetis essent.

Medium Futurꝝ.

Vtinam sim sis sit.
sitis duo. sint duo.
simus sitis sint.

Subiunctiua p̃sens.

Cũ fuero fueris fuerit.
fueritis duo. fuerīt duo.
fuerimꝰ fueritis fuerīt.

Infinitiua p̃sens.

esse. Mediũ Futurꝝ.
Futurum esse.

Participia p̃sens.

Hic existẽs hꝰ existẽtis.
Hęc existẽs hꝰ existẽtis.
Hoc existẽs. hꝰ existẽtis

Mediũ futurum.

Hic Futurus futuri.
Hęc Futura futuræ.
Hoc Futurꝝ futuri.

Pater noſter qui es ī cę/
lis: Sā[illegible]ſcetur nomen
tuū. Adue[illegible]regnū tu/
um. Fiat uoluntas tua:
Sicut in cælo & in ter/
ra. Panem noſtrū quo
tidianū da nobis hodie.
Et dimitte nobis debi/
ta noſtra: ſicut & nos di
mittīus debitorib9 nr̄is
Et ne nos inducas in
tētationem. Sed libere
nos a malo.

Amen.

πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα
νοῖς. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου
γενηθήτω τὸ θέλημά σου.
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐ
πιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήμα
τα ἡμῶν. ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφί ε
μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
ἀμήν.

Aue Maria gratię plēa.
dominus tecū. benedi/
cta tu ī mulieribꝫ. & be
nedictus fructus uen/
tris tui. q̄ Saluatorē pe/
periſti aīoꝫ noſtroꝫ.

Amen.

χαῖρε μαρία κε χαριτωμένη
ὁ κύριος μετα σοῦ. εὐλογη/
μένη σὺ ἐν γυναιξὶ. καὶ εὐ/
λογημένος ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου. ὅτι σωτῆρα ἔτε
κες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
ἀμήν.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.
ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο.
π. ϖ. ρ. σ. ς. τ. υ.
φ. χ. ψ. ω.

a.	α.	Alfa.
b. u.	β.	Vita.
g.	γ.	Gãma.
d.	δ.	Delta.
e.	ε	E.
z.	ζ.	Zita.
e. i.	η	Ita.
th.	θ.	Thita.
i.	ι.	Iota.
k. c.	κ.	Cappa.
l.	λ.	Lauda.
m.	μ.	Mi.
n.	ν.	Ni.
x.	ξ.	Xi.
o.	ο.	O.
p.	π. ϖ.	Pi.
r.	ρ.	Ro.
ſ.	σ. ς.	Sigma.
t.	τ.	T[illegible]
y.	υ.	[illegible]y.
ph.	φ.	Phi.
ch.	χ.	Chi.
pſ.	ψ.	Pſi.
o longa.	ω.	oo.

Chryſoloræ Manuelis
Erotimata Feliciter
Finiunt.
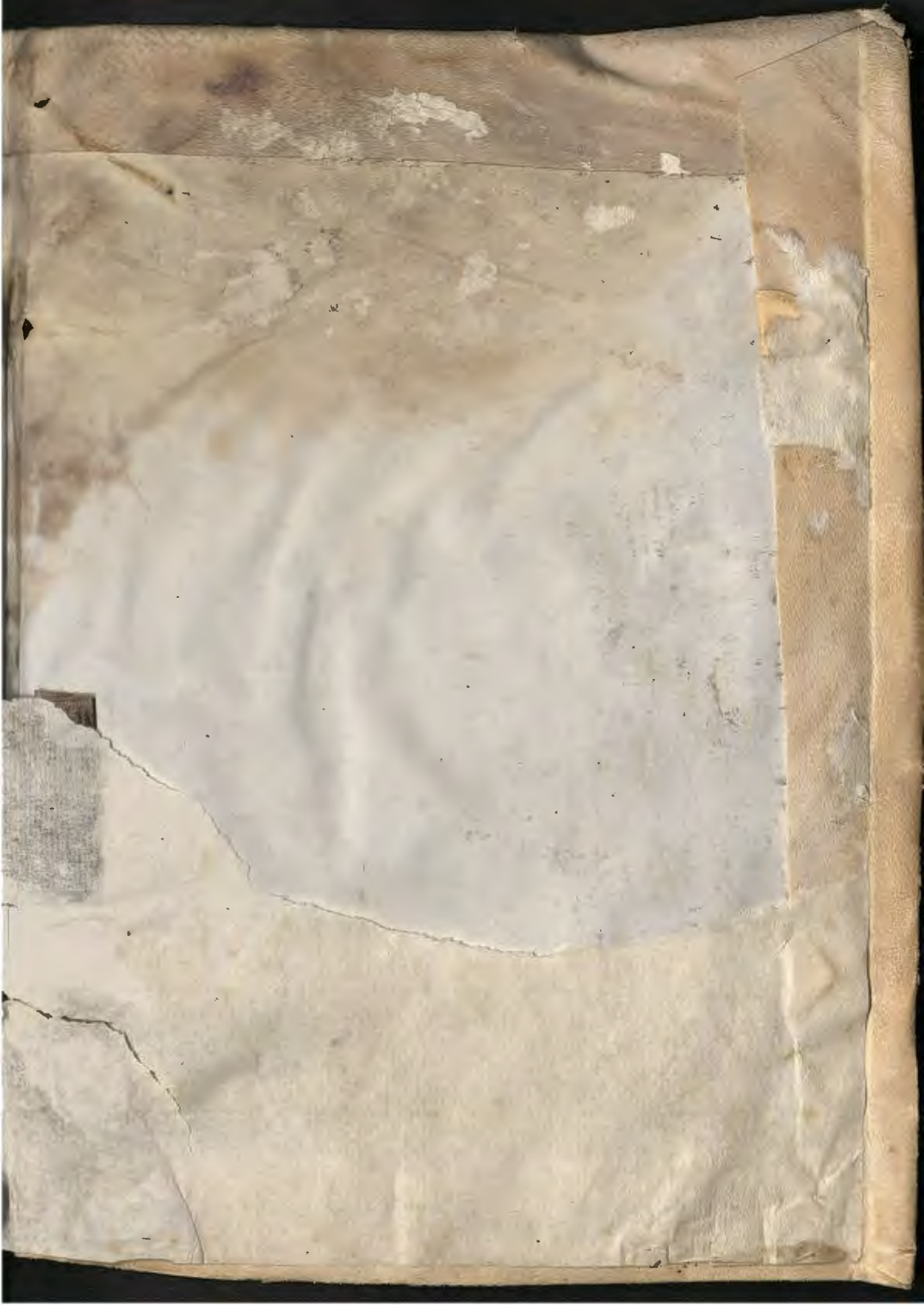
Τέλος.